

கண்ணோட்டம்

KANNOTTAM

வெளியீடு-34

05 நவம்பர் 2006

ஏகபிரதிநிதித்துவம்
என்பது இங்கு
மக்களை பட்டினி
போடுவதற்கும்,
கொல்வதற்குமான
அகங்கார
அதிகாரத்தையே
குறித்து நிற்கிறது.

விலை:- 07.00

காலத்தை விரயமாக்காமல் நிரந்தரத்தீர்வு பற்றி பேசவேண்டும்

50 ஆண்டுகாலமாக நம் நாட்டில் தீர்க்கப்படாது இருந்து வரும் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காண்பதிலும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதிலும் இணைத்தலைமையின் விடா முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நியாயமானதும் சிறுபான்மையினத்திற்கு ஏற்படையதுமாகிய ஓர் தீர்வு நிரந்தர சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவது மிகக் கஷ்டம். இறுதியில் இணைத்தலைமை எடுக்கின்ற முயற்சி அத்தனையும் வின் போக்காகியதென்பதே எனது விருப்பமாகும். இம் முயற்சியில் தாங்கள் 13 தடவைகள் இலங்கை வந்துள்ளீர்கள். உங்களுக்கும் ஏனைய இணைத்தலைமை உறுப்பினர்களுக்கும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்பட்ட சங்கடமான நிலைமை

பற்றியும் உங்கள் மீது விசப்பட்ட அவதூறு வார்த்தைகள் பற்றியும் நான் அறியாததல்ல.

ஆனால் அத்தகைய சம்பவங்கள் தங்கள் பணியை மேலும் எடுத்துச் செல்வதற்கு இடையூறாக இருக்காதென நம்புகிறேன். தங்களுக்கும் தங்களுடாக ஏனைய இணைத்தலைமைக்கும் சமாதானத்துக்காக ஏங்கி நிற்கும் எமது மக்கள் தங்களுடைய விடா முயற்சியை வெகுவாகப் பாராட்டுகின்றனர். நிரந்தர சமாதானத்தைப் பெற நம் மக்கள் எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்யவும் தயாராக உள்ளனர்.

தங்களுடைய முயற்சியின் வெற்றி பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களையும் கோடிக்கணக்கான பெருமதிபுள்ள தனியார், அரசு உடமைகளையும் பாதுகாக்கும். பல ஆண்டு காலமாக யுத்தம் வந்துவிடுமோ எனவும் யுத்தமுணையில் தம் உறவினர்களுக்கு எந்நிலை ஏற்படுமோ எனவும் பயத்துடனும் பீதியுடனும் வாழுகின்ற மக்களுக்கு ஏக்கத்தைக் குறைக்கும் தங்கள் பணியோடு சம்பந்தப்பட்ட சில விடயங்களை தங்கள் மூலமாக ஏனைய இணைத்தலைமையின் கவனத்துக்கு கொண்டு வர வேண்டிய கடமைப்பாடு எனக்குண்டு.

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்குரிய தீர்வு ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள்ளேயே ஏற்பட வேண்டுமென்றும் ஒஸ்லோ, டோக்கியோ உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டதாக அமைய வேண்டுமென்றும் சர்வதேச சமூகம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்த போதிலும் விடுதலைப் புலிகள் தமிழீழத்தை மையமாக வைத்தே செயற்படுகின்றனர். அந்த இலக்கை அடைய அவர்கள் பல்வேறு உடாயங்களை கடைபிடிக்கின்றனர்.

ஆகவே நாட்டுப் பிரிவினையை சர்வதேச சமூகமோ, இந்திய அரசோ, இலங்கை மக்களோ ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை விடுதலைப் புலிகளுக்கு தெளிவாக கூறிவைக்க வேண்டும். பிரிவினைக் கோரிக்கையை கைவிட்டு வேறு வழிகளை நாடவேண்டும் என அவர்களுக்குக் கூற வேண்டும்.

தொடர்ச்சி 02ம் பக்கம்

வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பு உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பு ஓர் அடியா? இல்லை ஒரு படமா?

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒரே அலகாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஓர் அரசியல் பரிமாணம் இருக்கிறது. இது பற்றி நாம் எமது அரசியல் திட்டங்களிலும் வெளியீடுகளிலும் தெளிவாக எடுத்துரைத்து வந்துள்ளோம். இணைந்திருந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தைப் பிரிப்பது எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாத ஒன்றாகும்.

அதனால் இலங்கையில் அணைக்கப்பட்ட முடியாமல் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து வரும் இனப்பிரச்சினை மேலும் தீக்க முடியாதவாறு சிக்கல்களையே அதிகரிக்கும். உயர்நீதிமன்ற அதிகாரப் பரவலாக்கலை உறுதி செய்ய முயல்வதாக உத்தரவாதம் அளித்து வரும் இருபெரும் சிங்கள அரசியற் கட்சிகளின் தலைவர்களும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை முற்றாக பிரிப்பதனால் ஏற்படக் கூடிய அரசியல் ஆபத்துக்களைக் கணக்கில் எடுத்து வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் சட்டக் குறைபாடுகள் எதுவுமின்றி மீண்டும் உரிய

முறையில் இணைவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பு என்பது ஒரு சட்டப் பிரச்சினையல்ல இது ஒரு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியற் பிரச்சினையாகும். இனப்பிரச்சினைக்கு தீவிரமான விடயத்தில் இதனை முதன்மையானது என்பது அனைவராலும் அறியப்பட்ட ஒன்றாகும்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு அரசியல் தீவிரமான ஏற்பாடுகள் ஒன்றிணைந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்துக்குள்ளே காணப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். முஸ்லிம் தலைவர்களும் அண்மைக்காலமாக அதனையே வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

முஸ்லிம் மக்களின் ஆதரவு தலைவர் மன்றத்தின் அலுவல் அவர்கள் தென்கிழக்கு மாகாணக் கோரிக்கையை முன்வைத்த போது அதனைத் தமிழர்கள் கருத்திற் கொண்டு முஸ்லிம் தலைவர்களோடு உடன்பாடு காண வேண்டும் என்பதை நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.

தொடர்ச்சி 03ம் பக்கம்

தெய்வம் விடை கொடுத்தாலும் பூசாரி விடைகொடுக்காத நிலையில் யாழ் குடாநாடு

யாழ் மாவட்டத்தில் 11.08.2006 க்கு பின்னர் ஆரம்பமான சண்டையை தொடர்ந்து முழுமையான ஊரடங்கு பற்றிக்கொண்டிருந்தது. முதலில் 4 மணி நேரமும் பின்னர் படிப்படியாக தளர்த்தி இப்போது காலை 6 முதல் மாலை 6 வரை 12 மணிநேரம் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் கடைகளில் இருந்த அரிசி, மா, சீனி என்பனவற்றின் விலை அதிகரித்தது. 60 ரூபா விற்கப்பட்ட ஒரு கிலோ சீனி 100 ரூபாவிற்கு விற்ப்பட்டது. அரிசி ஓரளவிற்கு வெளிக்கடைகளில் கிடைத்த போதும் மா, சீனிக்கு கடும்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. கப்பலில் ஏற்றப்பட்ட 3800 மெற்றிக் தொன் பொருட்கள் ஆகஸ்ட் 21 வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு 1500 மெற்றிக் தொன் பொருட்களுடன் ஆகஸ்ட் 25 இல் கப்பல் வந்து சேர்ந்தது.

யாழ் மாவட்டத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு 3 மாதங்களுக்கு தேவையான பொருட்களை கையிருப்பில் வைத்திருக்க வேண்டிய அரசாங்க அதிபரிடம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 2½ கிலோ அரிசி 2 கிலோ சீனி என்பவற்றை வழங்குவதற்கான கையிருப்பு மட்டுமே இருந்தது.

கொழும்பு செல்வதற்காக காத்திருக்கும் மக்கள்

தொன் மட்டுமே. யாழ் மாவட்டத்தில் நாளொன்றுக்கு 143 மெற்றிக் தொன் அரிசி 127 மெற்றிக் தொன் கோதுமை மா என்பன தேவை என தெரிவிக்கப்படுகின்றது. யாழ் மாவட்ட மக்களுக்கு தேவையான உணவுப்பொருட்களை ஏ 9 வீதி ஊடாக கொண்டு வரும் ஹெரி ஒன்றுக்கு புலிகள் 35 ஆயிரம் ரூபாவை வரி என்ற பேரில் கப்பமாக கேட்டதால் யாழ் மாவட்டத்திற்குத் தேவையான உணவுப்பொருட்களை கொண்டு வந்து சேமிக்க முடியவில்லை என காதோடு காதாக கூறப்படுகின்றது.

அரசாங்க அதிபரின் கையிருப்பில் இருந்த பொருட்களிலிருந்து முதற்கட்ட விநியோகம் இடம்பெற்றது. குடும்பம் ஒன்றுக்கு 2½ கிலோ அரிசி, 2 கிலோ சீனி, மூன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்கள் உள்ள குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு மீன் ரின் என்பவை இந்த முதற் கட்ட உணவு விநியோகத்தில் அடங்கியிருந்தன.

தொடர்ச்சி 05ம் பக்கம்

கண்ணோட்டம்

மாஸ்ட் நெருக்கடியும் புலிகளின் பாசாங்கும்

இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் மக்கள் சொல்லொணா அவலங்களை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் மக்களின் அபிவிருத்திகளை கருத்திற்கொடுத்தாகவே பேச்சுவார்த்தைகள் அமைய வேண்டும். துரதிஷ்டவசமாக அது அவ்வாறு அமையவில்லை.

நிரந்தர தீர்வு என்பதே தற்போது அவசியமான விடயம். யாரும் நிரந்தர தீர்வை பற்றி பேசுவதற்கு தயாராக இல்லை. நிரந்தர தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகளுடன் மனித உரிமை ஜனநாயகமும் பிரிக்க முடியாத பகுதிகளாக இணைந்துள்ளன. ஆனால் இங்கு இந்த விடயங்களில் ஆக்கப்பூர்வமான முன்னோக்கிய நடவடிக்கை எதுவும் இருக்கவில்லை. ஒருவரையொருவர் குற்றம் சமத்துவதே முன்னுரிமை பெற்றிருந்தது.

உண்மையில் நடக்க வேண்டியது என்ன என்பதை சொந்த நலன் களை விட்டுவிட்டு சிந்தித்தால் கடந்த காலநூற்றாண்டுகால முரண்பாடுகளுக்கு சமூகமாக தீர்வு கண்டுவிடலாம்.

முதலாவதாக ஐக்கிய இலங்கைக்குள் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களுடைய இனப்பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வு என்பது அணுகப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த விடயம் காலவிரயத்துடன் நீண்டுகொண்டே போகிறது. மக்களும் இதில் ஈடுபாடு காட்டும் இந்தியாவும், சர்வதேச சமூகமும் பொறுமையுடனாக அளவுக்கு இது நீண்டு செல்கிறது.

அதிகார பகிர்வு முறையொன்று தெளிவாக சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளுமளவிற்கு முன்மொழியப்பட வேண்டும். கலந்துரையாடல்கள் மூலம் அது செழுமைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்து மக்களின் பாதுகாப்பு, ஜனநாயக உரிமைகள் உத்தரவாதப் படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இடம்பெயர்வு, பட்டினி, போக்குவரத்து செய்யமுடியாத நிலை இத்தகைய துன்பங்களில் இருந்து மக்கள் நிரந்தரமாக விடுபடுவதற்கான ஆக்கப்பூர்வமான மனிதாபிமான பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். எந்த கணக்குவழக்குமின்றி அன்றாடம் படுகொலைகள் நிகழ்வதும் சிறுவர், சிறுமியர் இராணுவத் தேவைகளுக்காக பிடித்துச் செல்லப்படுவதும் ஆட்கடத்தல்கள் நிகழ்த்தப் படுவதும் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். நாகரீகமான வாழ்வு, சட்டத்தின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பான சூழ்நிலையொன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அச்சமும், மரண பயமுமின்றி மக்கள் வாழ்வதற்கான சூழ்நிலையொன்று கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும்.

இராணுவநோக்கு நிலையிலிருந்து இருந்து மக்களின் வாழ்வின் தலைவிரியை நினைப்பிக்க முடியாது. அது ஜனநாயக எண்ணம் கொண்ட நாகரீகமான இந்த நாட்டின் மக்களாலோ உலக சமுதாயத்தாலோ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதது. மக்களின் வாழ்நிலையில் இருந்தே அதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தே பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணப்பட்டு வேண்டும்.

கடந்த ஆறு மாதங்களுக்குள் 2,00,000 மக்கள் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இந்தியாவிற்கு மாத்திரம் 15,000 மக்கள் இடம் பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். இந்த ஆறுமாத காலத்தில் 1500 பேர் வரையில் கொல்லப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய நிலை தொடர்வதற்கு அனுமதிக்க முடியாது. இதேபோல் யாழ் குடாநாடு, வாகரை உள்ளிட்ட பகுதிகளில் மக்கள் பெரும் மனிதாபிமான நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கி நிற்கிறார்கள்.

மக்களின் வாழ்வு இத்தகையதாக இருக்கையில் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு முன்னுரிமையளிக்காமல் பகைமை குரோதங்களை வளர்த்துச் செல்வது மக்களின் வாழ்வுடன் நடத்தும் குரூர் வினையாட்டாகவே அமையும்.

மனிதாபிமான நெருக்கடியை எதிர்நோக்கி நிற்கும் யாழ் குடாநாட்டு மக்களுக்கு உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கடந்த எண் பது நாட்களுக்கு மேல் சென்று சேர்வதில் பிரச்சினை இருக்கிறது. கப்பல்களில் பொருட்களை கொண்டு சென்று சேர்ப்பதும் பிரச்சிணையாக இருக்கிறது. இதுவரை 5 தடவைகளுக்கு மேல் கப்பல்களில் அத்தியாவசிய உணவு மருந்துப் பொருட்களையும் கப்பல்களில் அரசாங்கம் அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. இந்த கப்பல்களுக்கு வழித்துணை வழங்க முன்வந்த சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திடம் தாம் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்த முடியாது என புலிகள் தெரிவித்து விட்டனர். மாபெரும் மனிதாபிமான நெருக்கடியை எதிர் நோக்கும் மக்களின் மனிதாபிமானப் பிரச்சனை பற்றிய புலிகளின் கரிசனை இந்த லட்சணத்தில் தான் இருக்கிறது. இவ்வாறு மக்களின் வாழ்வுடன் விளையாடிக் கொண்டு எமது மக்கள் எமது மக்கள் என்று புலிகள் உருகுவதெல்லாம் பாசாங்காகவே கருதமுடியும். மக்கள் தான் கிளமோர் வைப்பவர்கள் என்று பழிசமத்தி இன்று மக்களுக்கு துன்பம் விளைவிக்கத் துணிந்தவர்கள் மனிதாபிமானப் பேரிடர் தொடர்பாக எவ்வாறு நடந்ததென்பது என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை.

ஏ9 பாதையில் பொருட்கள் யாழ் குடாநாட்டை சென்றடைவதை தமது சொந்த நலன்களுடன் புலிகள் இணைத்துப் பார்க்கிறார்கள். அதாவது யாழ் குடாநாட்டிற்குச் செல்லும் பொருட்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கும், யாழ் குடாநாட்டு மக்களின் மீது மேலாண்மை செலுத்துவதற்கும் இந்த பாதையை அவர்கள் பயன்படுத்த முனைகிறார்கள். மக்கள் எதிர்நோக்கும் துன்பங்களைவிட அவர்களுக்கு மக்கள் மீதான தமது அதிகாரம் முதன்மை பெறுகின்றது.

வாகரை, யாழ் குடாநாட்டில் பேரிடரை எதிர்நோக்கி நிற்கும் மக்களின் வாழ்வு இப்படியே தொடர முடியாது. அது பெரும் சமூக பொருளாதார அழிவுக்கே வழிவகுக்கும். நடைபெறுபவை எல்லாம் மக்களின் பேரிலேயே என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் இங்கு மக்கள் இரண்டாம் பட்சமும் இல்லை. ஜெனீவாவிலும் மக்கள் காயடக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாகரீகமான உலகம் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது.

இலங்கை நிலவரம் தொடர்பாக சர்வதேச சமூகம் இனியும் பொறுமை காக்காது என நோர்வேயின் முன்னாள் வெளிவிவகார அமைச்சரும், இலங்கையின் சமாதானத் துதாவருமான எரிக் சொல்ஹெய்ம் எச்சரித்துள்ளார்.

சர்வதேச சமூகம் ஸ்ரக்கணித்தாலும் தற்போது துன்பங்களை அனுபவிக்கும் மக்களே அதிகூடிய துன்பங்களை அனுபவிக்கப் போகிறார்கள். எனவே ஆக்கப்பூர்வமாக சிந்தித்து இனப்பிரச்சினைக்கு மனித உரிமை ஜனநாயகத்துடன் கூடிய நிரந்தர தீர்வை காண்பதற்கான முயற்சிகள் தாமதமின்றி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இனியும் உலகத்தையும் மக்களையும் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

காலத்தை விரயமாக்காமல்

விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கையான நடவடிக்கைகளை நேரடியாக அனுபவித்த மக்கள் அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் அவர்களின் ஆதிக்கத்திற்குள் வாழ ஒரு போதும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். நியாயமற்ற முறையிலே சொத்துக்களை பறிக்கொடுத்த நிலையில் வெளியேற்றப்பட்ட வடமாகாண முஸ்லீம்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் மீள குடியமர்த்தப்பட வேண்டும்.

அதேநேரத்தில் வடக்கிலோ கிழக்கிலோ ஒரு பகுதியை விடுதலைப் புலிகளுடைய ஆட்சிக்கு உட்படுத்த அவர்களுடன் ஓர் உடன்பாட்டுக்கு அரசு வரக்கூடாது என்பது மிகத் தெட்டத்தெளிவாக அரசுக்குக் கூறப்பட வேண்டும். இத்தகைய பேச்சுவார்த்தை கடந்த காலத்தில் நடந்தமையால் பல தமிழர்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் அத்தகைய பயம் உண்டு.

விடுதலைப் புலிகளுடன் இதுவரை நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது பேசப்பட்டத ஒரு முக்கிய விடயம், விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்துக்குள் அவர்களின் இரும்புபிடியில் வாழுகின்ற மக்கள் பற்றிய விடயமே. இப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் படும் கஷ்டங்கள் பற்றி பல தடவைகள் சர்வதேச சமூகத்தினதும், இலங்கை அரசினதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்துள்ளனர். அவர்களிடத்தில் சித்திரவதை முகாம்களும், கிடைக்காத ஆட்கடத்தல் சிறுவர்களை போர் நடவடிக்கைகளில் சேர்த்தல், கொலைகள் போன்ற பல சம்பவங்கள் அவர்கள் பகுதிகளில் நடைபெறுகின்றன. ஏ9 விதியில் கடத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி என்னவென்று யாரும் அறியமாட்டார்கள்.

யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்யப் பட்டு நான்கு வருடங்களும் எட்டு மாதங்களும் பூர்த்தியாகியுள்ளன. அவர்கள் பிடித்து வைத்திருக்கும் இடங்கள் சட்டவழி பெற்று இன்று எமது பிரதேசம் என்று கூறுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை மாறியுள்ளது. பேச்சுவார்த்தை முடியும் போது புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுபடுவோம் என எதிர்பார்த்துள்ளனர்.

இணைத்தலைமை தீர்வு ஏற்படுகின்ற வேளையில் ஏனைய விடயங்களுடன் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் சுதந்திர மடையுமும், வடக்கிலிருந்து விரட்டப்பட்ட முஸ்லீம் சகோதரர்கள் மீளக் குடியமரவும் ஜனநாயகத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பவும் உதவ வேண்டும்.

விடுதலைப் புலிகள் இனப்பிரச்சினை தீர்வில் விசுவாசமாக அக்கறை காட்டுகின்றார்கள் என்று யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட பொழுது அனைவரும் கருதினர். ஆனால் நம் அனைவரின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக அது அவர்களை ஸ்திரப்படுத்தவும் அவர்கள் பிடித்து வைத்திருக்கின்ற பகுதிகளில் சட்டபூர்வமான அதிகாரத்தை மேற்கொள்ளவும், பெருமளவில் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் கடமையாற்றிய அரசு ஊழியர்களை அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரவும் உதவியது. பல்வேறு குழுக்கள்

01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

களைச் சேர்ந்த தமது மாற்று அரசியல் கருத்துக் கொண்டவர்களை அழிக்கவும் உதவியது.

தம் இயக்கங்களை விட்டு விலகி திருமணம் செய்து பிள்ளை குட்டிகளுடன் சகவாழ்வுக்கு திரும்பியவர்களைக் கூட ஈவிரக்கமின்றி அவர்களின் மனைவியை மூன்றிலையில் படுகொலை செய்தனர். மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஈபிடிபி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மூவர் பத்திரிகை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தவேளையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதோடு கிளமோர் தாக்குதலில் மேலும் ஒருவரும், இரு பாதுகாப்புப் படையினரும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இராணுவம், கடற்படை, பொலிஸ் அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து இரு அப்பாவி மக்களும் தினமும் தவறாது கொல்லப்படுகின்றனர் அல்லது காயமடைகின்றனர்.

பகல் வேளையில் கொல்லப்படுகின்றவர்கள் புலிகளாலேயே என்பது எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இந்த பகல் வேளையில் நடக்கின்ற கொலைகள் பற்றியோ, புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் எண்ணிலடங்கா மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றியோ யாரும் வாய் திறப்பதில்லை.

இவை தவிர வெள்ளை வேலில் பல ஆட்கடத்தல் சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவ்வாறு கடத்தப்பட்டவர்கள் மறுதினம் உயிற்று நிலையில் விதியோரத்தில் விசுப்பட்டுக் கிடப்பதும் நடைபெறுகின்றன. இக் கொலைகளை இராணுவமும் ஒட்டுப்படை என்கின்றவர்களும் தான் செய்கின்றார்கள் என சிலர் கூறுகின்றனர். நான் சகல கொலைகளையும் வன்மையாக கண்டிப்பதோடு விடுதலைப் புலிகள் தமது கொலைகளை நிறுத்துவார்களேயானால் ஏனைய சகல கொலைகளும் உடன் நின்றவிடும் என்று கூறியிருந்தேன். யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடும் வரை பொது மக்களுக்கும் இராணுவத்திற்கும் நெருக்கிய உறவிருந்து வந்தது. இராணுவத்திற்குள் புத்தாளன் சில கருங்காலிகள் பதிலடியாக இத்தகைய சம்பவங்களில் ஈடுபட வாய்ப்புண்டு. அத்தகையவரோடு கடமைபுரியும் சக ஊழியர்கள் தமது தலைமைக்கு இத்தகைய கருங்காலிகளின் நடவடிக்கை பற்றி முறையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

இச் சம்பவங்கள் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் உள்ள பிரதேசங்களில் நடப்பவையாகும். யாரும் உட்புக முடியாத விடுதலைப் புலிகளின் பிரதேசத்திற்குள் நடக்கும் சம்பவங்கள் பற்றி எதுவித பதிவுகளும் இல்லை. இத்தகைய சம்பவங்களை மனதில் கொண்டும் நாட்டு நிலைமையை நன்கு அறிந்த காரணத்தினாலும் ஒரு நியாயமான தீர்வின்றி விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசுவதில் எதுவித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லைபென கருதுகிறேன்.

ஆகவே இனப்பிரச்சினை தீர்விற்கு சிறந்த ஒரேயொரு வழி அரசு, சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஏற்புடையதாகிய ஒஸ்லோ, டோக்கியோ ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் தயாரித்து முன்வைக்க

கும் தீர்விலேயே தங்கியுள்ளது. ஸ்ரீ.ல.சு.க.- ஐ.தே.க ஆகிய இரு கட்சிகளும் ஏனைய சிறு கட்சிகளுடன் சேர்ந்து மாறி மாறி ஆட்சிபுரிந்த போதிலும் 50 ஆண்டுகால வரலாற்றில் முதற் தடவையாக சமஷ்டி தீர்வுபற்றி பேச ஆரம்பித்துள்ளனர். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது சமஷ்டி முறையை முன்வைத்து ஐ.தே.க போட்டியிட்டதன் மூலமும், ஸ்ரீ.ல.சு.கட்சியின் வருடாந்த மாநாட்டில் சமஷ்டி தீர்வை ஏகமனதாக ஏற்றதன் மூலமும் இவ்விரு கட்சிகளும் சமஷ்டி தீர்வை ஆதரிப்பது வெளிப்படல். மேலும் அரசு ஒஸ்லோ, டோக்கியோ ஒப்பந்தங்கள் மூலம் சமஷ்டி தீர்வுக்கு கட்டுப்பட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் பகிரங்கமாக பிரிவினைக் கோரிக்கையை கைவிடுவார்களேயானால் எவ்வேளும் நியாயமான முறையில் சமஷ்டி தீர்வுக்கு எதிர்ப்புக் கூற முடியாது. விடுதலைப் புலிகள் அவ்வாறு செய்வதால் எதையும் இழந்துவிடப் போவதில்லை.

50 ஆண்டுகளாக நிவாரணம் காண முடியாத ஒற்றையாட்சியின் கீழ் ஓர் தீர்வு காண முடியும் என்று நியாயமான முறையில் எவ்வேளும் தமிழர்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. நாட்டை நேசிப்பதோடு சகல இன மக்களும் சமமாக வாழ வேண்டுமென்று கருதுகின்ற ஒவ்வொருவரும் தமிழ் மக்களை இரணபாந்தர பிரஜைகளாக கணிக்கக்கூடாது. தமிழ் மக்களுக்கு என்ன பிரச்சினை உண்டு என கேட்பவர்கள் இன்றும் உள்ளனர். தூங்குவது போல் நடப்பவர்களை நாம் எழுப்ப முடியாது. தமிழ் முஸ்லீம் மக்களுக்கு பிரச்சினைகள் பல உண்டு. ஒற்றையாட்சியின் கீழ் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை தமிழ் மக்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என எதுவித தயக்கமுமின்றி, மிக உறுதியாக கூறுகிறேன். 'சமஷ்டி', 'ஒற்றையாட்சி' ஆகிய சொற்கள் சிலருக்கு ஏற்க முடியாதிருப்பின் சமஷ்டி முறையிலோ அன்றி ஒற்றையாட்சி முறையிலோ உருவாகாத நீண்டகாலம் பரிசீலித்து பார்க்கப்பட்ட இந்திய முறையிலான ஒரு அரசியலமைப்புத் திட்டம் ஏற்படாததற்கு இருக்கும் நான் ஐ.தே.க, ஸ்ரீ.ல.சு.க ஆகிய இரு கட்சிகளால் உருவாக்கப்பட்ட குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் அநேகரை சந்தித்து உரையாடியுள்ளேன். நாட்டின் பிரச்சினைகளை இனங்காண உருவாக்கப்பட்ட இக் குழுக்கள் இனப்பிரச்சிணையை முதன்மைப்படுத்தியுள்ளன. அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே அடுத்தகட்டப் பேச்சுவார்த்தையின் போதோ அல்லது அதன் பின் நடைபெறுகின்ற பேச்சுவார்த்தையின் போதேனும் முன் வைக்கக்கூடியதான ஓர் தீர்வுத் திட்டத்தை உருவாக்கும்படி இவர்களுடன் தாங்கள் பேச வேண்டும்.

இலங்கை அரசு இணைத்தலைமை, ஐரோப்பிய யூனியன் மற்றும் அக்கறை கொண்ட பல்வேறு நாடுகள், பொதுமக்கள், மொத்தமாக சர்வதேச சமூகத்துக்கு நான் கூறுவது எதுவித தீர்வுத் திட்டமின்றி விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது நேரத்தை வீணடித்து புலிகளை பலப்படுத்தும் ஒரு செயலாகும்.

வி. ஆனந்தசங்கரி

தலைவர் -

தமிழர் விடுதலை கூட்டணி

தோழர்களே, நண்பர்களே, வாசகர்களே!

அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், ஆலோசனைகளையும், ஆக்கங்களையும் கண்ணோட்டம் வரவேற்கிறது. அனைத்து நேரடித் தொடர்புகளுக்கும்:-

E.P.I.C., Box No: 95
95144 Garges Les,
Gonnesse Cedex,
France.

P - Fach No: 506
Bern - 17,
Switzerland.

29 ஏ, வாவிக்கரை வீதி
மட்டக்களப்பு.
☎ 065 22 25179

E.P.I.C., Box No: 0362
71603 Ludwigsburg,
Germany.

P - Box No: 7183
Arumpakkam,
Chennai - 106,
India.

No: 159, கடல்முக வீதி
திருகோணமலை.
☎ 026 22 27118

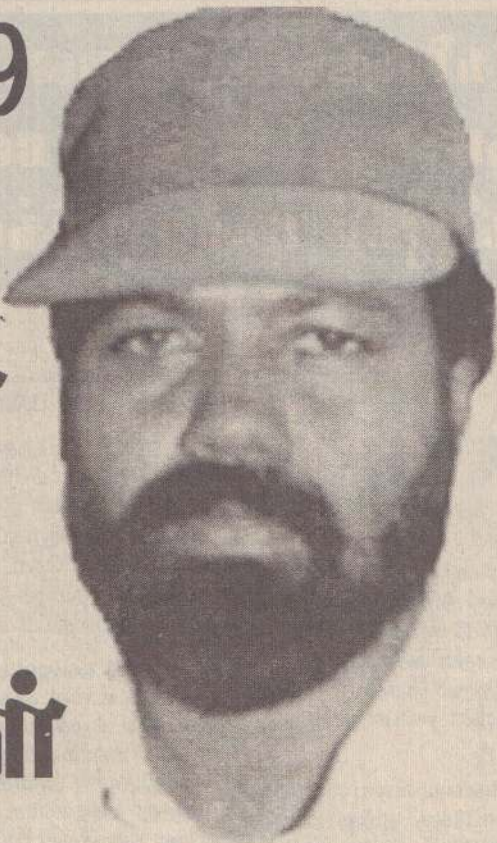
B.M. Box No: 1738
London - Weix - 3nn,
U.k.

310 ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
☎ 021 222 2022,

சென்செபஸ்த்தியார் வீதி
மன்னார்.
☎ 023 22 32822

நவம்பர் 19 தோழர் பத்மநாபா 55வது பிறந்த நாள்

தோழர் பத்மநாபா மக்களை முன்னிறுத்தி, அரசியல் தலைமைத்துவத்தை வலியுறுத்திய தலைவராக திகழ்ந்தார். இன்று ஆயுதங்கள் அதிகாரம் செலுத்தும் எமது சமூகத்தில் அன்றாடம் கொலைகளும், ஆட்கடத்தல்களும் நிகழும் சூழ்நிலையில் மனித உரிமைகளையும், ஜனநாயகத்தையும் மக்களின் அபிவிருத்தியையும் முன்னிறுத்திய தோழர்

பத்மநாபா நினைவுக்கூர்ப்பட்ட வேண்டியவர்.

இத்தகைய தலைவர்களை அழித்தே தமிழ் பாசிசம் இன்றைய அவல நிலையை நோக்கி தமிழ்ச் சமூகத்தை இட்டு வந்திருக்கிறது.

தோழர் பத்மநாபா தேசிய ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்து இலங்கையின் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் விடுவிக்கப்

படுவதையும் இலங்கையின் சகல இன மக்களிடையேயும் பரந்த ஐக்கியத்தையும் சர்வதேச அளவில் சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சமூக சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்காக போராடும் மக்களுடன் நாம் கரம் கோர்த்து செயற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இடையறாது வலியுறுத்தி வந்தவர்.

ஆக்கபூர்வமான முறைகளிலேயே அவர் எப்போதும் சிந்தித்தார். மனிதர்க

ளின் சுதந்திரமான நலனுக்கு என்பதே அவரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. ஆனால் அவர் மறைந்து 16 ஆண்டுகளில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வும், பொதுவாகவே இலங்கை மக்களின் வாழ்வு பெரும் நாசத்தினால் தள்ளப் பட்டுள்ளது.

புலிகள் இந்தச் சமூகத்தில் ஆக்கப்பூர்வமான வழிகளில் சிந்தித்த அத்தனை தலைவர்களையும் போராட்டக்காரர்களையும் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் படுகொலை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவு பாரிய வெற்றிடமொன்று எம் சமூகத்தில் உருவாகியுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கில் அரசியல் உரிமைகளுக்காக போராடிய சமூகம் இன்று அன்றாட உணவுக்கு தீண்டா வேண்டிய நிலைக்கும், மரங்களின் கீழ் வாழவேண்டிய நிலைக்கும், உறவுகளை, உடமைகளை இழந்த நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்றால் அதற்குப் பிரதான முதன்மையான காரணம் புலிகளின் பாசிச நடவடிக்கைகளே என்றால் அது மிகையல்ல.

1987இல் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இணைந்த வடக்கு கிழக்கில் ஒரு அகிசார்ப்பிடிவகட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுவதில் தோழர் பத்மநாபா தனது பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தார். இன்றைய அவலங்களில் இருந்து பார்க்கையில் அது எத்தகைய தீர்க்கதரிசனமிக்க நடவடிக்கை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நடைமுறை ரீதியாக தாக்கமானதாக சமூகத்துக்கான தனது பங்களி

ப்பை செய்ய வேண்டுமென்று கருதியவர் தோழர் பத்மநாபா. ஜனநாயகம்பரந்து பட்ட ஐக்கியம் என்பவற்றை எப்போதும் அவர் மனதிலிருத்தி செயற்பட்டார்.

எளிமையும் அட்பணமும் கொண்ட அவர் போன்ற தலைவர்கள் எமது சமூகத்தில் இன்று காண்பது அரிது. சில மனிதர்களை வரலாறு உருவாக்குகிறது. அவர்கள் ஏனையோரைவிட தீர்க்கதரிசனமிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எப்போதும் துன்பங்களையும், இன்னல்களையும் ஏன் உயிரை இழக்கும் நிலையையுடைய சந்தித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் காந்தியடிகளுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ, மார்ட்டின் லூதருக்கு என்ன நேர்ந்ததோ, சேகுவேராவுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ அன்னை இந்திராகாந்திக்கு என்ன நேர்ந்ததோ அதுவே தோழர் பத்மநாபாவுக்கும் நேர்ந்தது.

தோழர் பத்மநாபாவின் மறைவு குறித்து புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் பாரத பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் வீடுதத இரங்கல் செய்தியில் எனது தாயார் இந்திராகாந்தியும், பத்மநாபாவும் ஒரே தினத்திலேயே (நவம்பர் 19) பிறந்திருக்கிறார்கள். ஒரேவிதமான இலட்சியங்களுக்காக போராடி, ஒரேவிதமாகவே மரணத்தை சந்தித்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தோழர் பத்மநாபா எமக்கு விட்டுச் சென்ற ஜனநாயகம், ஐக்கியம், சமூக சமத்துவம் ஆகிய உயர்ந்த சமூக விழுமியங்களை நாம் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வோம். ●

தோழர் உமாகாந்தன் கிரண்டாம் ஆண்டு நினைவஞ்சல்

தோழர் உமாகாந்தன் அவர்கள் மறைந்து இரண்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடிட்டன. புலம்பெயர் தளத்தில் அவர் பதித்த துங்கள் அழமானவை.

சர்வதேச அனுபவங்களையும் ஈழத்தமிழ் சமூக அனுபவங்களையும் உள்வாங்கி செயற்பட்டவர். தேசிய ஒடுக்குமுறையில் இருந்து சுதந்திரம் பெறுவதென்பது ஜனநாயகத்தையும் உள்ளடக்கியதே என்பதில் ஆழமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவர். சர்வதேச சமூக இயக்கங்கள் பற்றிய பல கட்டுரைகளை தமிழில் வெளிக்கொணர்ந்தவர். இடையறாத ஓய்வொழிச்சல் இல்லாத போராட்டக்காரராக வாழ்ந்து

காட்டி மறைந்தவர் தோழர் உமாகாந்தன். தன்னிலை மறந்து ஒரு ஆத்மதரிசனம் போல் அதனை அவர் மேற்கொண்டவர். எமது சமூகத்தில் புரையோடிப்போன பிற்போக்குத்தனங்களுடன் அவரால் சமரச சகவாழ்வு வாழ முடியவில்லை. மென்மையான இதயம் கொண்ட ஜனநாயகத்தையும், சுதந்திரத்தையும் நேசிக்கும் மனிதர்கள் அவரின் தோழர்களாக, நண்பர்களாக இருந்தார்கள்.

அவர் 1980 களின் முற்பகுதியில் பிரான்சுக்கு சென்றார். ஆரம்பத்தில் பாரிசில் தமிழர் விடுதலைப் பேரவை என்ற அமைப்பில் நண்பர்கள் பலருடன்

செயற்பட்டார். பின்னர் அவர் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியில் இணைந்து கொண்டார். அவர் ஈ.பி.ஆர். எஸ்.எப் இல் ஒன்றரை தசாப்தத்திற்கு மேல் செயற்பட்டிருக்கிறார். ஈழச் செய்தி என்ற ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப் இன் மா

தாந்த செய்தி தொகுப்பை தொடர்ச்சியாக கொண்டு வருவதில் அவர் பங்களித்திருக்கிறார். தொலைபேசி செய்தி சேவையையும் அவர் ஆரம்பித்து வைத்தார். தமிழ் முரசு, ஈழ முழக்கம், கண்ணோட்டம் ஆகிய ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப் பத்திரிகைகளிலும் தாயகம், உயிரிழல் உள்ளிட்ட தன்னார்வ சஞ்சிகைகளிலும் அவர் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அவர் ஒரு கவிஞரும் கூட ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எப் இன் பெரும்பாலான ஐரோப்பிய பிரசுரங்கள் அவரால் எழுதப்பட்டன. அவரது விருப்பமான எழுத்து அநேகமாக சர்வதேச சமூக விடுதலை இயக்கங்கள் பற்றியதாக இருந்தன. அவை எமது நிலவரங்களுடன் ஒப்பீடு செய்யப்படுவனவாகவும் காணப்பட்டன. நிக்ரகுவாவில் சான்டினிஸ்டா புரட்சியாளர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததன் பின் அங்கு சென்று சமூக நிர்மாணப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர். ஒரு சர்வதேசியவாதி.

பிரான்சில் புலம்பெயர் தளத்தில் உமாகாந்தன் உருவாக்கிய பாரம்பரிய மொன்று உண்டு. சமூக சாதகமான எண்ணக் கருத்துக்களை உருவாக்குவதில் பிரச்சினைகளை புத்தம்புது வெளிச்சத்தில் பார்ப்பதற்கான அடித்தளத்தையிடுவதில் அவர் பங்களித்தார்.

இதயபூர்வமாக சமூக வாழ்வில் ஈடுபட்ட பல மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் தோழர் உமாகாந்தனுக்கும் ஏற்பட்டன. தனது இறுதிக்காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு மரணத்துடன் போராடி கொண்டிருந்தார். புலம்பெயர் தளத்தில் தனக்கு வளமான வாழ்வை தேடிக்கொண்டவரல்ல தோழர் உமாகாந்தன். தனது மனச்சாட்சி அழைத்த பாதையில் துன்பங்களினூடாக பயணித்தார்.

தோழர் உமாகாந்தனுக்கு எம் இதய அஞ்சலிகள்.

கொல் கலை

திருமாவளவன்

வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பு.....

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் எந்த வகையிலும் இந்த மாகாண மக்களின் ஒப்புதலின்றி தொடர்ந்து சிறிலங்காவின் ஆட்சியாளர்களினால் 1931ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1984ம் ஆண்டு வரை அரசின் உதவியுடனான திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் இனவாத நோக்கங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இதன் விளைவாக கிழக்கு மாகாணத்தின் சனத்தொகை விகிதாசார அமைப்பு முற்று முழுதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டன. அதற்கு ஓர் அரசியற் தீர்வு காண்பதற்கு மாறாக அந்த இனவிரோத குடியேற்றங்களை இன்றைக்கு பாவித்து தமிழர்கள் நலன்களுக்கு விரோதமாக செயற்பட முனைவது இலங்கையின் ஒற்றுமைக்கே ஆபத்து விளைவிப்பதாகும்.

இலங்கையில் மாகாணங்கள் என்னும் நிர்வாக எல்லைகள் 19ம் நூற்றாண்டிலேயே பிரிட்டிஷ்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்டதெனினும் அவை முதன்முதலாக 13வது அரசியல் பாப்பு திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரை சட்டபூர்வமானவையாக இருக்கவில்லை. சுதந்திர இலங்கையில் மாவட்டங்கள் மட்டுமே சட்ட பூர்வமானவைகளாக இருந்தன.

மாவட்டங்களின் எல்லைகளும் மாகாணங்களின் எல்லைகளும் கடவுளின் ஏற்பாடுகளல்ல. அரசாங்கங்கள் உருவாக்கியவையே. அவ்வப்போது மாற்றிக் கொண்டவையே. கடந்த காலங்களில் மக்களின் உடன்பாடுகளின்றி, சர்வசன வாக்கெடுப்பென்று எதுவுமின்றி நிர்வாக ரீதியாக மாற்றங்கள் பல தடவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து அம்பாறை மாவட்டம் சர்வசன வாக்கெடுப்பின்றி பிரிக்கப்பட்டது. முன்னைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு பகுதி நிலங்கள் எந்தவித சர்வசன வாக்கெடுப்பின்றி முற்றிலும் வேறு மாகாணமான ஊவா மாகாணத்தோடு இணைக்கப்பட்டன.

வடக்கு மாகாணத்திலிருந்தும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்தும் பகுதிகள் அரசியற் சட்டபூர்வமான அந்த மாவட்டங்களினதே மாகாணங்களினதோ மக்களின் உடன்பாடுவன்றி முற்றிலும் வேறு மாகாணமான வடமத்திய மாகாணத்தின் அனுராதபுர மாவட்டம் மற்றும் பொலன்னறுவை மாவட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன. கடந்த காலங்களில் இலங்கையின் அரசாங்கங்கள் எப்படி தத்தமது அரசியல் நோக்கங்களுக்காக மாவட்டங்களினதும் மாகாணங்களினதும் எல்லைகளை சட்டச்சிக்கல்கள் எதுவுமின்றி சர்வசன வாக்கெடுப்புகள் எதுவுமின்றி மாற்றங்களை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அதேபோல் இப்போது மாகாண எல்லைகள் தொடர்பான விடயத்தில் அரசாங்கமும் பிரதான எதிர்க்கட்சியும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயமான சமூகமான அரசியற் தீர்வு காணும் நோக்கோடு வடக்கு-கிழக்கு மாகாண இணைப்பு தொடர்பாக விரைந்து செயற்பட வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் இனவிரோதமானவை என்பதை பெரும்பாலான அரசியற் தலைவர்கள் வெளிவெறு சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். பண்டாரநாயக்கா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தமும், டட்லி சேனநாயக்கா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால் இன்றைக்கு கிழக்கு மாகாணத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை சிங்கள இனவாதம் கொண்டோரிடம் கூட ஏற்பட்டிருக்க மாட்டாது. ஏன்! அதை இணைக்க வேண்டும் என்று தமிழர்கள் கூட வலியுறுத்தி நின்றிருக்க மாட்டார்கள்.

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா கூட 1970ம் ஆண்டுக்கு பின்னர் உருவான இனவிகிதார மாற்றம் தவறானதென அவரது 1988ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார். இன்றைக்கு அதே குடியேற்றங்களால் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதகமான விளைவுகளைப் பாவித்து தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள முயலக்கூடாது என சிங்களத் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் ஒற்றுமையாக வாழமுடியுமானால் ஒன்றுபட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்திலும் அவ்வாறு வாழ முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்குவதே இலங்கைத் தலைவர்களின் கடமையாக இருக்க வேண்டும். சிங்களக் குடியேற்றங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிக்கலுக்கு மாகாண எல்லைகளை மீளநிர்ணயம் செய்வதன் மூலம் தீர்வு காணப்படுமென சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்கள் 1988 முதல் கூறி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறோம். மக்களுக்கு எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல் நிர்வாக ஏற்பாடுகள் மூலம் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்.

தீர்வு காணப்பட முடியும் என்பதை நாம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு சரியா பிழையா என்பதற்கு மேலாக இனப்பிரச்சினைக்கு மிகவிரைவாக முழுமையான அரசியற் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதையே உணர்த்துகிறது. கால தாமதம் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு நாளும் சிக்கலடைந்துவரும் நிலைமைகள் தெற்கிலுள்ள பேரினவாத சக்திகளையும் வடக்கிலுள்ள காட்டு மிராண்டி பயங்கரவாதிகளையுமே பலப்படுத்தும் என்பதை ஜனநாயகம் மற்றும் முற்போக்கு சக்திகள் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

இதேவேளை தமிழ்த்தலைவர்களும் அறிவு பூர்வமாகவும் விவேகமாகவும் காலதாமதமின்றியும் ஒருமுகமான குரல்களாகவும் செயற்பட வேண்டும். ஒருபுறம் "எமது தாயகத்தின் ஓரடி மண்ணைக் கூட விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம்" என்று வெற்றுவீரக் கூச்சல் போடுவது. மறுபுறம் "நடப்பதென்னவோ நடக்கட்டும்" என நடந்து கொண்டிருக்கும் பேச்சுவார்த்தைகள், அனைத்துக்கட்சி மாநாடுகள், வெளிநாடுகளின் முயற்சிகள் என்பவற்றிடம் எதிர்பார்த்திருப்பதுவும் சரியான போக்குகளல்ல.

அறிவுள்ள தமிழர்கள் அனைவரும் நியாயத்தை நிலைநாட்ட ஆக்கபூர்வமாக விரைந்து செயலாற்ற வேண்டும். நியாயபூர்வமான சிங்களவர்களின் மனச்சாட்சிகளைத் தட்டியெழுப்பி ஆவன செய்ய வேண்டும். இலங்கை மக்கள் அனைவரமீதும் அக்கறை கொண்ட சர்வதேச சமூகத்திற்கு தெளிவாக நிலைமைகளை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். ●

முதலில் பொறுத்திருந்து அவதானி அதன் நடமாட்டங்களை அறி சிறிது சிறிதாக அதன் எல்லைகளை குறுக்கு பின்னர் உணவுகளைப் பிடுங்கி பட்டினியால் அலையவிடு

இப்போது உள் பொறியைத் தயார் செய் அதனுள் அடைய மறுக்கிறதா அழகூட்டு வேண்டுமெனில் முதலில் அகப்பட்டதில் ஒன்றிரண்டை உள்ளே நிறுத்திவை இளசுகள் பயமறியா எளிதிற்கு கவர்ச்சிக்கு எடுபடும் வேட்டைக்கு பழக்குதற்கும் மிக இலகுவாக

இன்னும் விடலைத் தசைக்கு ருசியும் அதிகம் அவையதில் மயங்கி மெல்லப் பொறிக்குள் அடையட்டும் காத்திரு பின்னர் தீர்மானிக்கலாம் வேட்டைக்குப் பழக்குவதா அன்றில் வெட்டுவதற்கு உகந்ததா என்பதை

நன்றி : நம்மொழி (காலாண்டிதழ் ஜூலை - செப்டெம்பர், 2006)

த.வீ.கூ தலைவர் வீ. ஆனந்தசங்கர், புளொட் தலைவர் த. சீத்தார்த்தன், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எம்-பத்மநாபா பொதுச்செயலாளர் த. ஸ்ரீதரன் ஆகியோர் இந்திய வீஜயம் மற்றும் அந்நேரம்

வெண்முறை அதிகாரிப்பு, இடப்பெயர்வுகள் மக்கள் படும் பல்வேறு துன்பங்கள் ஆகியவை வடக்கு கிழக்கு நிலைமையை படுமோசமடைய செய்துள்ளமையால் நாட்டு நிலைமை பற்றி இந்தியாவின் அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட உயர் மட்ட அதிகாரிகளையும் சந்தித்து விளக்குவதற்காக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நானும், புளொட் இயக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் திரு. த. சீத்தார்த்தன், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி-பத்மநாபா இயக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் திரு. தி. ஸ்ரீதரன் அவர்களும் அண்மையில் புதுடிவில் சென்று வந்தோம்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கு இந்தியாவிற்கு பிரதான பங்கு உண்டென்றும், இந்தியாவின் ஆலோசனையும், வழிநடத்தலுமின்றி தீர்வு ஏற்படாதென நாம் புரணமாக நம்புகிறோம். உலகில் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடு என்ற வகையிலும் இலங்கைக்கு மிக அண்மையில் உள்ள நாடு என்பதாலும் அவ்வாறு செயற்பட இந்தியாவுக்குக் கடமைப்பாடு உண்டு என்பதனாலேயே நாம் புதுடிவில் சென்றோம்.

அதிகாரப் பகிர்வு தொடக்கம் அதிகரித்துவரும் வன்முறை வரை பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி பேசியிருந்தோம். நாம் எமது மக்களையும், எமது நாட்டையும் மிகவும் நேசிப்பதால் எமது நாட்டில் நடப்பவற்றை பாரபட்சமின்றி எடுத்துக்கூறி இந்தியா எவ்வகையில்

எமக்கு உதவலாம் என்பதனையும் தெரிவித்தோம். தற்போது ஏற்பட்டுள்ள ஆயுத மோதல்களால் முதலாம், சம்பூர், ஈச்சிலம்பற்று உள்ளிட்ட பல கிராமங்களில் வாழும் மக்கள் அனுபவித்து வரும் துன்ப துயரங்களை விரிவாக விளக்கினோம்.

விடுதலைப் புலிகள் முன்யோசனையின்றி பொது மக்களுக்கான குடிநீரையும், அறுவடைக்கு நெருங்கிய நிலையிலும் உள்ள பெருமளவிலான நெற்பயிர்களுக்கு நீர் செல்வதை தடுக்கும் நோக்கோடும் கலாசாலை மூடிய தன் விளைவே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைக்கு இராணுவத்தை தூண்டியது என அரசு கூறுகிறது.

இச்செயலால் மூவின் மக்களாகிய தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டனர் என்பதையும் அவர்களின் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்தோம்.

இராணுவத்துக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான ஆயுத மோதல்கள் காரணமாக பல உயிரிழப்புக்களும், பலர் படுகாயங்களுக்குள்ளானதையும், சொத்தழிவுகள் ஏற்பட்டதையும் பாரிய மக்கள் இடம்பெயர்வு நிகழ்ந்ததையும்

மக்கள் சிதைந்து கிடந்த தங்கள் வீடுகளுக்கு திரும்ப காலதாமதம் ஏற்பட்டதோடு போதிய உணவு, உறைவிடம், சுகாதார வசதிகள் ஆகியவையின்றி இன்றும் அகதி முகாம்களில் வாழ்கின்றனர் என்பதையும் எடுத்துரைத்தோம்.

திருகோணமலையில் இருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு தமிழ் அகதிகள் பெருமளவு செல்வதற்கு காரணமாக இருந்த சம்பவங்களை பாகுபாடின்றி விளக்கினோம். புதுவருடத்திற்கு முந்தினம் திருகோணமலை பொதுச்சந்தையில் வெடிக்க வைக்கப்பட்ட குண்டில் சில தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்கள் கொல்லப்பட்டமை, ஐந்து தமிழ் உயர் கல்வி பயிலும் மாணவர்களும், வங்கி ஊழியர் விசேஷன்வரன் கொல்லப்பட்டமை, கோமரங்கடவெலவில் ஆறு சிங்கள விவசாயிகள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டமையும், வெலிகந்தையில் 12 கட்டிட தொழிலாளர்கள் கைகள் பின்புறம் சுட்டப்பட்ட நிலையில் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டமையும், வருடப் பிறப்புக்கு முதல் நாள் குண்டு வெடிப்பை தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தில் தமிழர் கடைகள் 60, முஸ்லீம் ஒருவருக்கு சொந்தமான கடையொன்றும்

எரிக்கப்பட்டு சில அப்பாவி தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் கொல்லப்பட்டமையும் ஆகிய சம்பவங்களே திருமலை மக்களுக்கு பெரும் பீதியை ஏற்படுத்தியது.

தமது உயிருக்கு உத்தரவாதம் தேடியும், தம் பிள்ளைகளை பலாத்காரமாக புலிகள் இணைத்துக் கொள்வதை தடுப்பதற்கும், அவர்களுடைய கல்வியை தொடர்வதற்குமாகவே அவர்கள் தமிழகத்துக்கு வந்துள்ளனர் என்பதையும் கூறியுள்ளோம்.

தமிழ் நாட்டில் பல்வேறு முகாம்களிலும் உள்ள அகதிகளின் நலனுக்காக உழைக்கும் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் புதல்வராகிய எஸ்.சி. சந்திரகாசன் அவர்கள் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வந்துள்ள பிள்ளைகள் எவருக்கும் பாடசாலை அனுமதி மறுக்கப்பட கூடாதெனவும், எந்தச் சிறுவனும் தெருவில் நிற்கக் கூடாதெனவும் முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார் எனக் கூறியமை எமக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியை தந்தது.

வடக்கை பொறுத்தவரையில் ஏற்பாதை மூடப்பட்டுள்ளமையால் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களுக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது எனவும் தொடர்ந்தும் அத்தியாவசிய பொருட்களை அனுப்பும்படி அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம் எனவும் கூறியுள்ளோம். அத்துடன் இந்தியாவிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வழிவகைகள் பற்றி ஆராயுமாறும் கேட்டுக்கொண்டோம்.

முக்கியமாக பல்வேறு சந்திப்புக்களிலும் அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமாக பேசி சிலர் கூறுவது போல் அல்லாமல் இனப்பிரச்சினை தொடங்கி 50 ஆண்டுகளில் முதற் தடவையாக மாறி மாறி ஆட்சிபீடம் ஏறும் பிரதான கட்சிகள் சமஷ்டி அடிப்படையில் இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு இசைந்துள்ளதையும், ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஐ.தே.க கட்சி வேட்பாளர் சமஷ்டி தீர்வை முன்வைத்து போட்டியிட்டதையும் ஸ்ரீ.ல.க.க சமஷ்டி அடிப்படையிலான தீர்வை ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு முன் நடைபெற்ற தனது கட்சி மாநாட்டில் தீர்மானமாக நிறைவேற்றியதையும் எடுத்துரைத்தோம். சிலர் சமஷ்டி முறையை எதிர்ப்பதாலும், இன்னும் சிலர் ஒற்றையாட்சி முறையை எதிர்ப்பதாலும் இந்திய அரசியல் சாசனத்தை ஒத்த தீர்வை அரசுத்தலைவரின் எமது கூற்றை பெருமளவு மக்கள் ஏற்கின்றார்கள் என்பதையும், வேறு எத்தகைய தீர்வையும் தமிழ் மக்கள் ஏற்கமாட்டார்கள் என்பதனையும் கூறியுள்ளோம். இலங்கை சம்பவங்கள் பற்றிய செய்திகள் திரிபுபடுத்தப்பட்டு தமிழ் நாட்டில் வெளியிடப்படுவதையும் சுட்டிக்காட்டி, வற்புறுத்தி கொண்டு செல்லப்பட்ட அநாதைகள் விடுதியில் இறந்த அப்பாவிகள் 55 பேரில் 51 பேர் ஒரே வயதொத்த மேல் வகுப்பில் படிக்கின்ற பொதுமக்கள் மானவிகள். ஏனையவர் ஊழியர்கள். அநாதை விடுதியில் கல்வி பயில்கின்ற மாணவிகள் அல்ல என்பதையும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அடிமைகளாக போல் வாழ்பவர்களையும் விடுவிக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினோம்.

சுனாமி ஏற்பட்டபோது எம் மக்களுக்கு இந்திய அரசு பெருமளவில் உதவியதையும், அவ்வேளையில் தமிழகத்தில் வாழும் அகதிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் ஆதரவுக்கும், அனுசரணைக்கும் குறிப்பாக தமிழக அரசுக்கும் நன்றி கூறி திரும்பினோம்.

வீ. ஆனந்தசங்கரி
தலைவர் - த.வி.கூ

மனிதாபிமான நெருக்கடி

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எம் - பத்மநாபா

யாழ் மாவட்டத்தில் ஆகஸ்ட் 11ம் திகதி ஆரம்பமான மோதலைத் தொடர்ந்து இங்கு வாழும் மக்கள் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களுக்காக தினமும் அலைகின்றனர். பலமடங்கு அதிகரித்த விலைகொடுத்தும் ½ கிலோ ¼ கிலோ அளவிலேயே சில பொருட்களை அவர்களால் பெற முடிகின்றது.

புலிகள் இயக்கத்தின் ஒப்புதல் கிடைக்காமையால் தனியார் வந்தத்தங்கள் கப்பலில் பொருட்களை எடுத்துவர தயாராக இல்லை. அதே காரணத்தினால் ஐ.சி.ஆர்.சி யும் அத்தியாவசிய பொருட்களை எடுத்துவரும் கப்பல்களுக்கு வழித்துணை வழங்க முன்வரவில்லை.

பாதுகாப்புப் படையினர் எடுத்துவரும் உணவுப்பொருட்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஊடாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இந்த விநியோகம் சீராக நடைபெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பொதுமக்கள் மத்தியில் தொடர்ச்சியாக உள்ளது. அரசாங்க அதிபர், கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளர் ஆகியோர் பத்திரிகைகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கும் விடயங்களும் இதனை புலப்படுத்துகின்றது.

அது மாத்திரமன்றி கள்ளச் சந்தையில் 40 ரூபா விலையுள்ள ஒரு கிலோ அரிசி 120 ரூபா விலிருந்து 160 ரூபா வரையும், 68 ரூபா விலையுள்ள ஒரு கிலோ சீனி 250 ரூபாவிலிருந்து 400 ரூபா வரையும், 40 ரூபா விலையுள்ள ஒரு கிலோ கோதுமை மா 90 ரூபாவிலிருந்து 120 ரூபா வரையும் விற்பனையாகின்றது. அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வாயிலாக மட்டும் விநியோகிக்கப்படும் போது கள்ளச்சந்தைக்கு இந்தப் பொருள்கள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை விளக்கிக்கொள்ள சிறப்புத் தோர்ச்சி எதுவும் தேவையில்லை.

யாழ் மாவட்டத்தில் 1 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வசிப்பதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு வழங்க 4 கட்டங்களாக கூட்டுறவு கடைகளுக்கு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு விநியோகம் இடம்பெற்றது. இதற்கு புறம்பாக மேல் திகமாக ஒருதடவை சீனியும் ஒருதடவை கோதுமை மாவுமும் அணைத்து குடும்பங்களுக்கும் வழங்குவதற்கான பணிப்பளுவையும் பொருட்களையும் அரசு அதிபர் வழங்கியிருந்தார்.

யாழ் மாவட்டத்தில் மோதல் ஆரம்பமாகி ஏ 9 பாதை தடைப்பட்ட பின்னர் அரசாங்க அதிபரின் கையிருப்பிலிருந்து ஒரு தடவையும் பின்

னர் கப்பல் மூலம் கொண்டுவரப்பட்டும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஊடாக விநியோகிக்கப்பட்ட பொருட்கள் பொதுமக்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவில் இல்லை. கப்பல்கள் புறப்படுவதாகவும் யாழ் குடாநாட்டை சென்றடைந்திருப்பதாகவும் பல ஆயிரம் மெற்றிக் தொன் பொருட்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளியாகிக் கொண்டிருந்த போதும் 5 பேர் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றிற்கு கூட்டுறவு கடைகள் ஊடாக வழங்கப்பட்ட பொருட்களின் விபரங்கள் அடங்கிய, கீழுள்ள அட்டவணையிலிருந்து இதை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கட்டம்	அரிசி	கோது- மா	சீனி	பருப்பு
1	2 ½	-	2	-
2	5	-	½	¾
3	13	8	2	-
4	5	3	3	2
மேலதிக விநியோகம்	-	3	1	-
மொத்தம்	25 ½	14	8 ½	2 ¾

அட்டவணையில் உள்ளவாறு பல கூட்டுறவு சங்க கிளைகளில் பொருட்கள் விநியோகிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் இருந்த போதும் மோதல் ஆரம்பித்த ஆகஸ்ட் 11ம் திகதியிலிருந்து இந்த செய்தி எழுதப்படும் அக்டோபர் 22ம் திகதி வரை சுமார் 2½ மாதத்திற்கு 5பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 25½ கிலோ அரிசி, 14 கிலோ கோதுமை மா, 8½ கிலோ சீனி, 2¼ கிலோ பருப்பு என்பனவே வழங்கப்பட்டுள்ளது. தினசரி 1 கிலோ அரிசி தேவையுடும் 5பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 75 நாளுக்கு 25½ கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது அவர்களின் தேவையின் ¼ பங்கு மட்டுமே.

வெளிச்சந்தையில் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு பொருட்கள் கிடைக்காத நிலையில் 5 க்கு மேற்பட்டவர்கள் உள்ள குடும்பங்களுக்கும் இதே அளவிலேயே பொருட்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பது இதை விட கொடுமையானதாகும்.

இந்த குறைந்தளவு பொருட்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஒரு நாளில் அரிசிக்கும், ஒரு நாளில் மாவுக்கும், ஒரு நாளில் சீனிக்கும் என கூட்டுறவு கடைகளுக்கு மக்கள் அளவைய வேண்டியுள்ளது. பொருட்களை பெறுவதற்காக கியூவில் நின்று தமது வேலை நேரத்தை விரயமாக்க

வேண்டியுள்ளது. பொருட்கள் வரவில்லை என்றும் வந்து முடிந்துவிட்டது என்றும் இழுத்தடிக்கப்படுகின்றார்கள். அன்றாடம் அரிசிக்கும் பருப்புக்கும் அல்லாமல் மக்கள் மீது சிறிதளவிலும் கரிசனை காட்டாது உணவு பொருட்களை ஏற்றுவரும் கப்பல்கள் பயணிப்பதற்கு புலிகள் தடையாக இருந்து வருகின்றார்கள். அன்றாட உணவுக்காக அல்லற்படும் மக்களின் துயர் துடைக்க உணவுப்பொருட்களை எடுத்து வரும் ஐ.சி.ஆர்.சி கப்பலின் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் வழங்க முன்வராதவர்கள் சர்வதேச பாதுகாப்பு உத்தரவாதத்துடன் ஜெனீவாவிற்குச் சென்று இந்த மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளியுலகத்திற்கு தெரிவித்து தீர்வு காணப் போகிறார்களாம். தமது அரசியலுக்கு பயன்படுமா என்பதிலிருந்து தான் மக்கள் மீது கரிசனை பிறக்கிறதே தவிர மக்களின் துன்பங்களை போக்க வேண்டும் என்ற உண்மையான கரிசனையோ, கருணையோ இங்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

யாழ் மாவட்ட மக்களின் பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் தீவாக ஏ 9 பாதை திறக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்படுகின்றது. ஏ 9 பாதை திறப்பால் கிடைத்த ஆதாயங்கள், அனுசலங்களே இன்று யுத்தமாக உருவெடுத்திருப்பதையும், இந்தப் பாதையில் மக்கள் அனுபவித்த இன்னல்களையும் யாரும் மறந்து விடமுடியாது. ஏ 9 பாதையை திறந்துவிடக் கோருபவர்கள் இந்தப் பாதையில் யாரும், எவ்வித அச்சுறுத்தலும் இன்றி பயணிக்கவும், எவ்வித தடைகளமின்றி பொருட்களை எடுத்துவரவும் உத்தரவாதத்தை யும் கோர வேண்டும்.

மக்களின் மனிதாபிமான நெருக்கடிக்குத் தீர்வுகாணப்படவில்லை என குற்றம் சாட்டும் புலிகள் அந்த நெருக்கடிகளை போக்க எடுத்து வரப்படும் பொருட்களுக்கான விலைவாசியை நிறுத்தி, பாதையில் பயணிப்பவர்கள் மீது மேற்கொண்டுவரும் கெடுபிடிக்களை கைவிட்டு பாதையை திறந்து விட முன்வர வேண்டும்.

இந்தப் பாதை மூடப்பட்டிருக்கும் வரை மாற்று வழிகளை கையாண்டு குடாநாட்டு மக்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவிற்கு அத்தியாவசிய பொருட்களை அனுப்பிவைக்க அரசாங்கம் இன்னும் கூடுதல் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கம் நியாயமாக நடந்துகொள்கின்றது என்று காட்டும் மாதிரிக்காக அல்லாமல் உணவு விநியோகமும், போக்குவரத்து வசதியும் போதியதாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான வழி முறையை கண்டுபிடித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும்.

எமது மக்களின் அவல நிலையை கவனத்தில் கொண்டு இந்தப் பொருட்களை சரிவரப் பங்கிடிவும், விரைவாக விநியோகிக்கவும் அவை மக்களுக்குக் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தவும் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் சமூக அக்கறையுள்ள அனைவரும் முன்வர வேண்டும்.

சுவராஜா மோகன்
யாழ் பிராந்திய செயலாளர்
ஈ.பி.ஆர்.எல்.எம் - பத்மநாபா

தெய்வம் விடை கொடுத்தாலும் பூசாரி.....

ந்தது. இடம்பெயர்ந்த 5ஆயிரத்திற்கும் உட்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் மேற்படி பொருட்களுடன் 1 கிலோ பருப்பும் விநியோகிக்கப்படும் என அரசாங்க அதிபர் தெரிவித்திருந்தார்.

ஆகஸ்ட் 25ம் திகதி கப்பலில் கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்கள் இரண்டாவது கட்டமாக குடாநாட்டு மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டது. இந்த விநியோகமானது 5 பேருக்கு உட்பட்ட ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு கிலோ அரிசி (5 பேருக்கு மேல் எதுவுமில்லை) குடும்பத்திற்கு 500 கிராம் சீனி, குடும்பத்திற்கு 750 கிராம் பருப்பு என்பன வழங்கப்படும் என அரசாங்க அதிபர் அறிவித்திருந்தார்.

இந்த அளவுப்படி எல்லா கூட்டுறவு கடைகளும் பொருட்களை ஒரு மாதத்திற்குள் முழுமையாக விநியோகிக்கவில்லை. 2 கிலோ சீனியில் ஒரு கிலோவை மட்டும் வழங்கிய கூட்டுறவுக் கடைகளும் உண்டு.

ஊரடங்கு உத்தரவு நேரத்தில் கூட்டுறவு சங்க பார ஊழிகள் பயணம் செய்ய அனுமதியும், எரிபொருளும் அரசு அதிபர் ஊடாக வழங்க படைத்தரப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருந்த போதும் விநியோகம் சீராக நடைபெறவில்லை.

இராணுவத்தினரும், அரசாங்க அதிகாரிகளும் இருப்பில் இருந்த பொருட்களையும், கப்பலில் கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்களையும் பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அக்கறையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி நடவடிக்கை எடுத்திருந்த போதும் கூட்டுறவுக் கடைகள் உரிய காலத்திலும், உரிய அளவிலும் அவற்றை விநியோகிக்கவில்லை என பொதுமக்கள் தரப்பில் பல முறையாக குறைபாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்க அதிபர் பொதுமக்களின் நன்மை கருதி தனது அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஓரளவிற்கு சரியான திட்டங்களை போட்டு அறிவித்தாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த ஏனையோரின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமலிருப்பதை தெளிவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. அதிகாரிகள் சுயமாக செயற்பட முடியாது ஒருவீத அச்சத்தான் தயங்கி தயங்கி செயற்படுவதையும் காண முடிகின்றது.

உணவுப் பொருட்கள் கப்பல் மூலம் எடுத்துவரப்படுவது குறைவாக உள்ளதனால் பதுக்கலும் கள்ளச்சந்தையும் உருவாகியுள்ளது. கிலோ 37 ரூபா பெறுமதியான 50 கிலோ மா முடை 8 ஆயிரம் ரூபாவிற்கும் கிலோ 68 ரூபா பெறுமதியான 50 கிலோ சீனி முடை 10 ஆயிரம் தொடக்கம் 12 ஆயிரம் வரை கள்ளச்சந்தை மதிப்பு உள்ளது. கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்றில் பணிபுரியும் ஒருவரின் உள்ளூர் கடையில் கூட்டுறவு கடைகளில் பங்கிட்டுக் குடிவழங்கப்படும் அதே அரிசியை 65 ரூபாவுக்கும், சீனி ஒரு கிலோவை 100 ரூபாவுக்கும் கிடைப்பதாக உள்ளூர் வாசிகள் பெருமூச்சு விடுகின்றனர்.

இரண்டாவது கப்பல் 08.09.2006 குடாநாட்டுக்கு வந்தது அதுவரையான ஒருமாத காலத்தில் மேற் குறிப்பிட்ட பொருட்கள் மட்டுமே மக்களுக்குப் பங்கிட்டு செய்யப்பட்டது. ஆக 5 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 1 மாதத்திற்கு 7½ கிலோ அரிசியை மட்டுமே யாழ். மாவட்ட அரசு நிர்வாகத்தால் வழங்க முடிந்தது.

இரண்டாவது கப்பலில் எடுத்துவரப்பட்ட 3800 மெற்றிக் தொன் உணவுப் பொருட்கள் இறக்கப்பட்டதும் 3வது கட்ட உணவு விநியோகம் ஆரம்பமானது. இதன்படி குடும்பத்தில் உள்ள நபர் ஒருவருக்கு 2½ கிலோ அரிசி, 2 கிலோ மா, ½ கிலோ சீனி என்பன நிவாரணமாக பெறும் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. நிவாரணம் வழங்கப்படாத கூட்டுறவு கடைகளில் பணம் கொடுத்து பெறும் குடும்பங்களுக்கு நபர் ஒருவருக்கு 40 ரூபா படி 4 கிலோ அரிசி, அதே விலைக்கு 2 கிலோ மா, 68 ரூபாவுக்கு 1 கிலோ சீனி, அதேவிலைக்கு 1 கிலோ பருப்பு என பண வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

யாழ் குடாநாட்டில் 1 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வசிப்பதாக யாழ் மாவட்ட செயலக புள்ளி விபரங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவர்களில் 1 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் பேர் கூட்டுறவு கடைகள் ஊடாக வழங்கப்படும் பொருள்களை இலவசமாகப் பெறுகின்றார்கள். 50 ஆயிரம் பேர் இந்த பொருட்களை கூட்டுறவு கடைகளில் பணம் கொடுத்துப் பெறுகின்றார்கள்.

இலவசமாகப் பெறும் 1 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் பேரில் சமூகத்தி திட்டத்தின்கீழ் நிவாரணமாக பெறுபவர்கள் 53 ஆயிரம் பேர், இடம்பெயர்ந்தவர்கள், வலுக்குறைந்தவர்கள், தொழில் வாய்ப்பை இழந்திருக்கும் மீனவர்கள் என்ற அடிப்படையில் 72 ஆயிரம் பேர் இலவசமாக உணவுப் பொருட்களை பெறுகின்றனர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் 3 கட்டங்களாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஊடாக விநியோகிக்கப்பட்ட உணவு பொருட்கள் தவிர மேலதிகமாகவும் மா, சீனி என்பவற்றை அரசாங்க அதிபர் வழங்கியிருந்தார். பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்குமாறு குடாநாட்டில் உள்ள 24 கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் இந்தப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 2 பேர் வரை உள்ள குடும்பங்களுக்கு 2 கிலோ மாவும் 2க்கு மேற்பட்டவர்கள் உள்ள குடும்பங்களுக்கு 3 கிலோ மாவையும் 40 ரூபாவிற்கு வழங்குமாறு 4 இலட்சத்து 73ஆயிரம் கிலோ மா கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பகிர்நதளிக்கப்பட்டது. இதேபோன்று குடும்பத்திற்கு 1 கிலோ வீதம் 1 இலட்சத்து 74 ஆயிரத்து 50 கிலோ சீனியும் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆனால் குடாநாட்டில் உள்ள 24 கூட்டுறவு சங்கங்கள்களும் பெற்றுக் கொண்ட பொருட்கள் இந்தச் சங்கங்களின் 523 கிளைகளிலும் மேற்குறிப்பிட்ட அளவில் வழங்கப்படவில்லை மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு. 2கிலோ வழங்க வேண்டியவர்களுக்கு 1 கிலோவையும், 2வது கட்டத்தில் வழங்கப்பட வேண்டிய பொருட்களை 3வது கட்டத்திலும் வழங்கியதுடன் பொருட்கள் வரவில்லை என்றும் “உ” குடும்ப அட்டைக்கு இல்லை என்றும் சீனியை வழங்கி கோதுமை மாவை வழங்காமல் விட்டும், கோதுமை மாவை வழங்கி சீனியை வழங்காமல் விட்டும் பல்வேறு குளறுபடிகளும் நடந்து முடிந்துள்ளது. இத்தனைக்கும் மத்தியில் மக்களின் துன்பத்தை, பிரச்சினைகளை புரிந்துகொண்டு உரிய முறையில் பொருட்களை விநியோகித்தவர்கள் உண்மையில் மெச்சத்தக்கவர்கள். தமிழ் மக்களால் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள 62 பேக்கரிகளுக்கு முதற்கட்டமாக 200 மெற்றிக் தொன் மாவும் இரண்டாம் கட்டமாக 405 மெற்றிக் தொன் மாவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 450 கிராம் நிறை புள்ள பாணை 28 ரூபாவிற்கு விற்பனை செய்ய வேண்டும் பான் தவிர்த்த இதர உணவுப்பண்டங்களை தயாரிக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடனேயே அரசாங்க அதிபர் இந்த கோதுமை மாவினை பேக்கரி உரிமையாளர்களுக்கு வழங்கியிருந்தார். ஆனால், இந்த நிபந்தனைகள் பேக்கரி உரிமையாளர்கள் அனைவராலும் பின்பற்றப்படவில்லை.

கூட்டுறவு கடைகள் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் உணவு சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமானால் குடாநாட்டில் வதிபவர்களின் உண்மையான எண்ணிக்கை, அவர்களில் சமூர்த்தி நிவாரணம், இடம்பெயர் நிவாரணம், பெறுபவர்களின் உண்மையான எண்ணிக்கை என்பன அவசியம் இல்லையெல் இந்த பொருட்களில் ஒரு பகுதி புலிகளாலும் புலிகளை சாட்டி எலிகளாலும் அடக்கப்படுவதும் அதனால் தொடர்ந்து தட்டுப்பாடும் கள்ளச்சந்தையும் விரிவடைவதை தடுக்க முடியாது.

கப்பலில் பொருட்கள் கொண்டு வர ஆரம்பித்த பின்னர் தொடர்ந்து

01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வரும் கப்பல்களில் வர்த்தகர்களும் பொருட்களை கொண்டு வர இடம் ஒதுக்கி கொடுக்கப்படும், என படைத்தரப்பு தெரிவித்திருந்தது.

யாழ் வணிகா கழகத்தினரும் கொழும்பிலிருந்து கப்பலில் பொருட்களை கொண்டு வர விரும்புவர்கள் துடிமுன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிவித்தனர். ஆனால் கடந்த செப்டம்பர் 21 ம் திகதி வணிக கழகத்தைச் சேர்ந்த 17 பேரை இராணுவ அதிகாரிகள் சந்தித்து கலந்துரையாடினர். கப்பலில் பொருட்கள் கொண்டு வருவது தொடர்பாக இந்தச் சந்திப்பில் பேசப்பட்ட போது நாங்கள் பொருட்களை கொண்டு வர விரும்பவில்லை அரசாங்கம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு (யூனியன்) பொருட்களை

கூட்டுறவுக் கடைகளில் பொருட்கள் வாங்க மக்கள் வீசைவில்

அனுப்பிவைத்தால் நாங்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கொள்வனவு செய்து விற்கிறோம் என்று கூறி பொருட்களை கொண்டு வர முடிவாக தெரிவித்து விட்டனர்.

ஏற்கனவே தாங்கள் கப்பலில் பொருட்களை கொண்டு வந்த போது அவை தாக்கப்பட்டதாகவும் அதற்கு இற்றைவரை தமக்கு நஷ்ட ஈடு கிடைக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள காரணம் உண்மையே ஆயினும், புலிகளின் அனுமதி கிடைக்காமையே அவர்களின் மறுப்புக்கு பிரதான காரணமாகும்.

எம்.வி.அஸ்ரோறியா (24.09.97), பிறின்ஸ் காஷ் (14.08.98), மேஷ் உகண (26.06.2000) ஆகிய கப்பல்கள் அரசபடைகளாலும் புலிகளாலும் தாக்கப்பட்டும், கடத்தப்பட்டும் வர்த்தகர்கள் நஷ்டமடைந்தது உண்மையே ஆயினும் மேஷ் உகண கப்பலில் பொருட்களை கொண்டு வந்து 2000 ஆம் ஆண்டு நஷ்டமடைந்த வர்த்தகர்கள் 2002 யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தாகி, ஏ-9 வீதி திறக்கப்படும் வரை கடல்வழியாக பொருட்களை கொண்டு வந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பதும் அனைவருக்கும் தெரியும்.

வர்த்தகர்கள் பொருட்களை கொழும்பிலிருந்து எடுத்துவருவதற்கு மறுப்பு தெரிவித்த பின்னரும் அரசாங்க அதிபர் முதற் கட்டமாக 100 மெற்றிக் தொன் மா மற்றும் சீனி, அரிசி என்பவற்றை யாழ் வர்த்தகச் சங்கத்துக்கு வழங்கி அவற்றை பொதுமக்களுக்கும், தேனிகைக்கள், உணவகங்கள் என்பவற்றுக்கும் வழங்குவதற்கு அனுமதித்திருந்தார். இந்தப் பொருட்களை விநியோகிக்க வேண்டாம் என புலிகள் வர்த்தகச் சங்கத்தை பண்பாக எச்சரித்திருந்தனர். இதனால் வர்த்தகர்கள் அந்த நடவடிக்கையிலிருந்தும் பின்வாங்கியுள்ளனர். இப்போது வர்த்தகச் சங்கத்தின் சிபார்சுடன் கூட்டுறவு சங்கங்களே இந்த பொருட்களை உணவகங்கள் தேனிகைக்களுக்கு மட்டும் விநியோகிக்கின்றன.

யாழ் குடாநாட்டு மக்கள் எதிர்நோக்கியுள்ள மற்றொரு பிரச்சினை எரிபொருள் தட்டுப்பாடு இதனால் பொதுமக்கள் நாளாந்த கடமையாக பெருமளவு நேரத்தை எரிபொருள் நிரப்பு நிலையங்களுக்கு முன்னால் சுட்டெரிக்கும் வெயிலில்லி காதத்தக் கிடக்க வேண்டியுள்ளது. டிசல், மண்ணெண்ணெய் என்பவற்றுக்கு இருந்த தட்டுப்பாடு குறைவடைந்துள்ளபோதும் பெற்றோலுக்கு தொடர்ச்சியாக தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட எரிபொருள் நிரப்பு நிலையங்களில் பெற்றோல் பெருமளவுதான் அதிகமாக

கள்ளச்சந்தையில் லீட்டர் ஒன்று 400-500 ரூபாவரை விற்பனையாகின்றது.

எரிபொருள் தட்டுப்பாடு நீக்கினாலே போக்குவரத்தும், மின்சார விநியோகமும் சீரடையும். மின்சாரமும், போக்குவரத்தும் தடையின்றி இருந்தாலே ஏனைய பலருக்கும் வேலை வாய்ப்புக்கும் சிறு தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்கள் சீராக செயற்படும் தற்போது எரிபொருள் தட்டுப்பாடு காரணமாக நாளொன்றுக்கு 9 மணி நேரமே மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்றது.

குடாநாடு முழுவதும் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் வழங்க காங்கேசன் துறையிலும் சண்ணாகத்திலும் உள்ள 40 ஜெனரேட்டர்களையும் இயக்குவதற்கு நாளொன்றுக்கு 90 ஆயிரம் லீட்டர் டிசல் தேவை என மின்சாரசபை அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார்.

கூட்டுறவுக் கடைகளில் பொருட்கள் வாங்க மக்கள் வீசைவில்

இந்த அளவில் தற்போது வழங்கப்பட முடியாமையினாலேயே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில், வேறுபட்ட நேரங்களில் குடாநாடு முழுவதும் மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்றது.

ஏ 9 வீதி வழியாக உணவு பொருட்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பது மக்களின் கோரிக்கை அல்ல. அந்த பாதையால் ஆதாயம் அடைந்த புலிகளின் கோரிக்கை. அதனால் கூட்டமைப்பு கிளிகளின் வாயிலிருந்தும் அதே கோரிக்கை எழுகின்றது. ஆனால், மக்களின் கோரிக்கை, உணவு மருந்து மற்றும் எரிபொருள் போன்றவை யாழ் குடாநாட்டு மக்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதே. அது எந்த வழியாக வந்தாலும் அவர்களுக்குப் பிரச்சினையில்லை.

பாராளுமன்றத்தில் மக்களின் பிரச்சினையை பேச வேண்டிய நேரத்தில் சத்தியாக்கிரகம் செய்து கொண்டிருக்கும் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குடாநாட்டு மக்களுக்கு நான் காவது கட்ட உணவு விநியோகத்தை அரசாங்க அதிபர் ஆரம்பித்து வைத்த பின்னர் யாழ் குடாநாட்டு மக்கள் பட்டினியில் வாடுவதாகவும் ஏ 9 பாதை திறக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு ஊடாக புலிகளுக்கு பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றார்கள்.

யாழ் குடாநாட்டில் கடைகளில் பொருட்களை வைத்து விற்பனை தான மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படலாம் என்று கூறும் கூட்டமைப்பு எம்.பிக்கள் அவ்வாறு கடைகளில் பொருட்களை விற்பனை, வந்தகங்கள் கொழும்பிலிருந்து குறித்த பொருட்களை கப்பல் மூலம் எடுத்து வருவதற்கு யார் தடையாக உள்ளார்கள்?

யு.என்.எச்.சி.ஆர், ஐ.சி.ஆர்.சி போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் கூடாரங்களை வழங்குவதற்கு அரசபடைகள் தடையாய் இருப்பதாக கூட்டமைப்பினர் குற்றஞ்சாட்டியுள்ளனர்.

ஐ.சி.ஆர்.சி யாழ் குடாநாட்டு மக்களின் கடல்வழி போக்குவரத்திற்கும், கப்பல் மூலம் உணவு பொருட்களை எடுத்து வருவதற்கும் வழித்துணை வழங்கி உதவ தயாராக இருந்த போதும் புலிகள் அதனை அனுமதிக்கவில்லை. சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்க மறுத்ததுடன், அச்சுறுத்தலும் விடுத்ததால் ஐ.சி.ஆர்.சி கடல்வழியிலான பயணங்கள் அனைத்தையும் இடைநிறுத்துவதாக பகிரங்கமாக அறிவித்துள்ளது.

மக்களின் மீது உண்மையான அக்கறை இருந்தால் கூட்டமைப்பு

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் யாழ் குடாநாட்டிலிருந்து பயணிகளை கப்பலில் ஏற்றி செல்வதற்கும், மக்களுக்கு தேவையான அத்தியாவசிய உணவு பொருட்களை கடல் வழியாக கொண்டு வருவதற்கும் சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்கத்தை அனுமதிக்குமாறு புலிகளை கோர வேண்டும். இது இயலாதவர்கள் மக்கள் மீது அக்கறை யுள்ளவர்கள் போல மக்கள் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள் என்றும் அரசியல் ஆதாயம் தேடுவதற்காக பாசாங்கு செய்வதை நிறுத்த வேண்டும். இவர்களின் இந்த நடவடிக்கைகள் வாக்கு கிழக்கு மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு அமைதி வழியில் தீவகாண்பதற்கான முயற்சிகளை இழுத்தடிப்பதற்கும், மோதல்கள் தீவிரம் பெறுவதற்கும் வழிவகுத்து மேலும் வாக்கு கிழக்கு மக்களுக்கு இன்னல்களையே விளைவிக்கும். எனவே வாக்கு கிழக்கில் அமைதியை சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவோம் என்று மக்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்து பாராளுமன்றம் சென்றவர்கள் அந்த முயற்சியில் இனியாவது இரங்க வேண்டும்.

அரசாங்கம் இங்குவாழும் மக்களின் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது. யாழ் மாவட்ட இராணுவ த்தலைமையும் இந்த விடயத்தில் அரசு அதிகாரிகளுக்கு புரண ஒத்துழைப்பை வழங்கி வருகின்றார்கள் என்றே அறிய முடிகின்றது. யாழ் குடாநாட்டில் இயல்பு நிலையை தோற்றுவித்து விட வேண்டும் என்பது அவர்களின் அக்கறையாக இருக்கிறது. புலிகளுக்கு சார்பானவர்கள் குறிப்பிடுவது போன்ற அவர்கள் வெளி உலகத்திற்கு தாங்கள் நல்ல பிள்ளைகள் என காட்டும் உள்நோக்கம் கூட இதில் இருக்கலாம். எதுவாயினும் அது குடாநாட்டு மக்களுக்கு நல்லது தான். ஆனால், எதிரிக்கு சகுனம் பிழையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் எங்கள் முக்கை வெட்டிக்கொள்கிறோம். இங்கு இயல்பு நிலை இல்லை என்று காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக எமது பிள்ளைகளின் கல்வியை பாழாக்கி பாடசாலைகளை பகிஷ்கரிக்கிறோம், எங்கள் அயல்வனின் வீடுகளை நாங்களே கொள்ளையிடுகின்றோம், நோயாளிகள் உட்பட வெளிநாடுகளுக்கும், வெளிப்பிடங்களுக்கும் அவசரமாக செல்ல வேண்டிய பயணிகள், கப்பல் பயணத்துக்காக படும் அவலங்களை கண்டும் அவர்கள் கடல் வழியாக இலகுவாக பயணம் செய்ய இருக்கும் வாய்ப்பை தடுத்திருக்கிறோம். எல்லா மக்களுக்கும் உணவுத் தேவை இருக்கும் போது ஒரு சிலர் கூட்டுறவு கடைகளை உடைத்து பொருட்களை அபகரித்துச் செல்வதை கண்டும் காணாதவர்களாக இருந்து மனறுமுகமாக அவற்றை ஊக்குவிக்கின்றோம், கையில் கிடைத்த அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களை விநியோகிப்பதில் அசமந்தத்தையும், ஊழலையும் தடுக்க முடியாதவர்களாய் இருக்கிறோம்.

அரசாங்கம் பொருட்களையும் அனுப்பிவைத்து அந்த பொருட்கள் கட்டுப்பாட்டு விலையில் வழங்குவதற்கான கட்டமைப்பையும், கட்டுப்பாட்டு விலையில் மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்பதை கண்காணிப்பதற்கு அதிகாரிகளையும் நியமித்து அவர்களுக்கு ஊதியமும் வழங்கி வருகின்ற போதும் அந்த பொருட்களை கட்டுப்பாட்டு விலையில் வாங்க முடியாமல் 110 ரூபா பெறுமதியான ஒரு லீட்டர் பெற்றோலை நாங்கள் 450 ரூபாவுக்கும் 500 ரூபாவுக்கும் வாங்குகிறோம் இவற்றுக்கெல்லாம் யார் காரணம்?

தமிழ் மக்களுக்கு அரசாங்கம் கடல்வழியாக அனுப்பிவைக்கும் பொருட்கள் உரியகாலத்தில் வந்து சேர்வதில்லை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று குறைப்படுவதில் நியம் இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கமும், படைத்தரப்பும் பலத்த பிரயத்தனம் எடுத்து யாழ் மாவட்டத்திற்கு கொண்டு வந்து சேர்க்கும் உணவுப்பொருட்கள் உரிய காலத்தில், உரிய விலையில், உரிய அளவில் யாழ் குடாநாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் பகிரப்படவில்லை. மக்களின் துன்ப துயரங்களை சொல்லி பிழைப்பு நடாத்துபவர்கள் உரிய முறையில் அவற்றுக்கு தீவுகாணவும் முன்வரவில்லை. இந்த பூசாரிகள் விடைகொடுத்தால் யாழ் குடாநாட்டு மக்களின் துன்பங்களில் பாதி விலகிவிடும்.

எதென்னாபிரிக்காவில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம்

1907-ல் டிரான்ஸ்வாலில் அமலாக்கப்பட்ட ஆசியர்கள் பதிவுச் சட்டம் (Asiatic Registration Act) கிட்டத் தட்ட பதினான்கு வருடங்களாக அவர் கவனத்துடன் கடைபிடித்த எதிர்ப்புகள், விண்ணப்பங்கள், பிரார்த்தனை போன்ற வழிகள் தோற்றுவிட்டன என்பதை காந்திக்கு செவ்வனே உணர்த்தியது. இந்த சமயத்தில் தான் அவர் ஒரு புது உத்தியைத் தோற்றுவித்தார். அதுதான் பிரபலமான சாத்விகப் போராட்டம் (Passive Resistance) வார்த்தைகளாலும், உடலாலும் துன்புறுத்தப்படுவதை அது ஒதுக்காததால், இங்கிலாந்தில், வோட்ரீமை கேட்ட பெண்கள் சார்பாக நிகழ்த்தப்பட்ட போராட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களின்மீறும் மாறப்பட்டு நின்றது.

காந்தியின் போராட்டக் கொள்கைகளும், அதனை நடத்திச் செல்லும் விதங்களும் தொடரும் மாதங்கள், வருடங்களில் மெல்ல மெல்ல உருவெடுக்கத் துவங்கின. அவற்றை உருவாக்கிய மனிதருக்கே செயல் கொள்கையின் கைப்பாவையாக இருந்தது. தென் ஆபிரிக்காவில் ஏழு வருடங்களாகாந்தியின் தலைமையில் நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரக போராட்டம் பற்றி இங்கு விரிவாகக் கூற இயலாது.

சிறிய இந்திய சமூகத்தினர் ஒரு அரசாங்கத்துடன் மோதவேண்டித் துண்டு வதற்கு அசாத்தியத் துணிவு, பொறுமை, ஏற்பாடு செய்யும் திறமை தேவை. அளவுக்கதிகமான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பலம் படைத்த அடக்கியாளும் ஐரோப்பிய சமூகம், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை இல்லா உள்நாடு தென் ஆபிரிக்க அரசாங்கம், பீட்டோரியாவிலுள்ள ஐக்கிய அரசாங்கத்தைப் பகைத்துக்கொள்ள அஞ்சும் ஆங்கிலக் குடியிருப்பு அலுவலகத்தின் (British Colonial Office) தடிக்கம், இந்திய அரசாங்கத்

காந்தி

வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பி.ஆர். நந்தாவின் நூலில் இருந்து

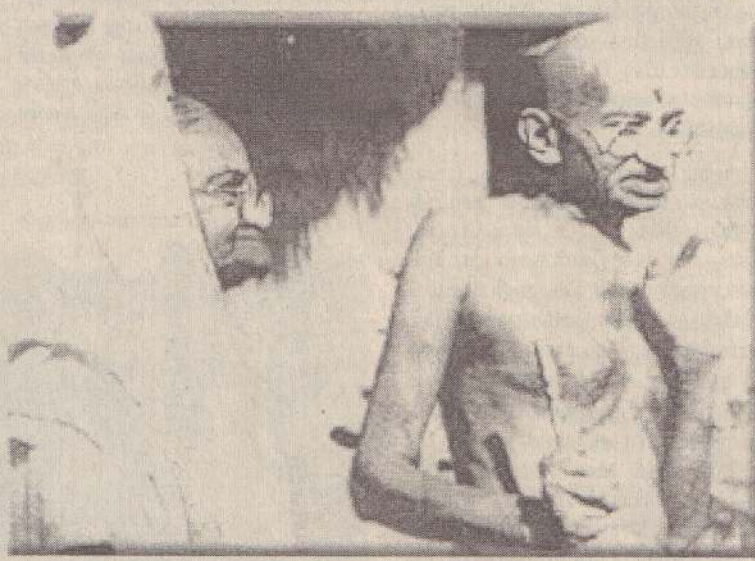
தின் மெத்தனப் போக்கு, அந்நிய மண்ணில் வாழ்விற்குப் போராடும் அங்கு குடியேறிய இந்தியர்களின் குறைந்த ஊதியங்கள், இவற்றை காந்தி சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. காந்தியும் கூட கடுமையான நெருக்குதல்களுக்கிடையே வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

ஜனவரி 1908-ல் பதிவுச் சட்டத்தை மீறியதற்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சில நாட்கள் கழித்து இந்தியர்களுக்கு நம்பிக்கை துரோகம் செய்ததாக அவரைக் குற்றம் சாட்டிய சொந்த தேசத்தவர் ஒருவரால் தாக்கப்பட்டுக் காயப்படுத்தப்பட்டார்.

டிரான்ஸ்வால் அரசாங்கத்துடன் கொண்ட தற்காலிக சமாதானம் வெகுநாட்கள் நீடிக்கவில்லை. சத்தியாக்கிரகப் பிரச்சாரம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்தியர்கள் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை நடத்தினர். அடக்கு முறைகளை அதிகாரிகள் கடைப்பிடித்தனர். ஜோஹன்னஸ்பர்கிலிருந்து 21 மைல் தொலைவில், 1100 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் டால்ஸ்டாய் பண்ணை எனும் சிறிய குடியிருப்பை காந்தி உருவாக்கினார். அங்கு அவருடன் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்ட சகாக்களும் குடும்பத்தினரும் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை நடத்துவதன் மூலம், உண்மையில் சிறை வாழ்வைவிட கடினமான, ஒரு சிக்கனமான, கடின வாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பின்னால் காந்தி இவ்விதம் நினைவுகூர்ந்தார். நாங்கள் அனைவரும் தொழிலாளர்கள் ஆனோம்.

ஐரோப்பியர் பாணியில் தொழிலாளர்களின் உடைகளை அதுவது சிறைக்கைதிகளின் சீருடை போன்ற நீண்ட கால் சரையும், சட்டையும் அணிந்தோம்... சொந்த காரியங்களுக்காக ஜோஹன்னஸ்பர்க் செல்வோர் நடந்த தான் செல்லவேண்டியிருந்தது. காந்தியை பொறுத்தவரை, நாற்பது வயதைக் கடந்து பழங்களைச் சாப்பிட்டு உயிர் வாழ்பவராயினும், நாளைக்கு நாற்பது மைல்கள் நடப்பது என்பது அவருக்கு ஒரு பொருட்டாகவே தெரியவில்லை. ஒரு சமயம் களைப்பே தட்டாமல் 55 மைல்கள் அவர் நடந்தி

ருக்கிறார். டால்ஸ்டாய் பண்ணையில் வசிப்பவர் அனைவருக்கும் குழந்தைகள் உட்பட அவரவர் பங்கிற்கு உடல் உழைப்பு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இந்த கடுமையான ஒழுக்கத்தை அறிந்தவர்கள் சிறைச்சாலையைப் பற்றி சற்றும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

1912ல், அந்த நாளில் மிகச் சிறந்த அரசியல்வாதிகளில் ஒருவரான கோகலே தென் ஆபிரிக்காவிற்கு வந்து, இந்திய சமூகத்தினரின் பிரச்சினைகளை ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் (General Smuts) மற்றும் தென் ஆபிரிக்க அரசாங்கத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்களுடன் விவாதித்தார். ஆசியர்கள் பதிவுச் சட்டம், முன்னாள் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் மீது விதிக்கப்பட்ட 3 பவுண்டு வரி ஆகியவை நீக்கப்படும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினார். இது நடக்காத நிலையில், தென் ஆபிரிக்காவில் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதோரின் திருமணங்கள் செல்லுபடி ஆகாத என்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, காந்தி தமது போராட்டத்தைத் தென் ஆபிரிக்காவில் ஆரம்பிக்க மேலும் ஒரு துண்டுக்கொலாக அமைந்தது. இதவே அவரது போராட்டத்தின் இறுதி கட்டமாகவும் அமைந்தது. காந்தியின் மனைவி கஸ்தூரிபாயைச் சேர்த்து 11 பேரடங்கிய பெண்களின் குழு ஒரு அனுமதிச் சீட்டு இன்றி நேப்பாலிலிருந்து டிரான்ஸ்வாலுக்கு நடந்து சென்று

தாங்களாகவே சிறைப்பட்டனர். நியூ காஸெல் (New Castle) நிலக்கரிச் சுரங்க இந்திய தொழிலாளர்கள் ஒரு அனுதாப வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதற்குப் பதிலடியாக சுரங்க முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் வசிக்குமிடங்களுக்கான தண்ணீர் மற்றும் மின்சார இணைப்புகளைத் துண்டித்தனர்.

வேறு வழியில்லாமல் 2037 ஆண்கள், 127 பெண்கள், 57 குழந்தைகள் அடக்கிய தொழிலாளர்கள் அவர்களது குடும்பங்களுக்கு காந்தி பெறுபெற்ற வேண்டியதாயிற்று நியூகாஸல்லிருந்து டால்ஸ்டாய் பண்ணைக்கு அவர்களை நடத்திச் செல்ல அவர் தீர்மானித்தார். ஆனால் வழியில் கைது செய்யப்பட்டார். வோல்க்ஸ்ரஸ்ட் (Volksrust) சிறைச்சாலையில் கல் உடைக்கவும், வளாகத்தை பெருக்கவும் அவரைப் பணித்தனர். பின்னர் பீட்டோரியா சிறைக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட அவர், பத்தடி நீளமும், ஏழு அகலமும் கொண்ட ஒரு இருண்ட அறையில் அடைக்கப்பட்டார். அதில், சிறைக் கைதியைக் கண்காணிப்பதற்கு மட்டும் இரவில் வாளுக்கு ஏற்றப்பட்டது அவருக்கு ஒரு 'பெஞ்சு' தர மறுத்தனர்.

சிறையில் காலார நடக்க அனுமதியில்லை. எண்ணற்ற ஊசிக் குத்துக்களுக்கு அவர் ஆளாக்கப்பட்டார். ஒரு வழக்கில் ஆஜராக்கப்பட்ட போது அவரை கை, கால்களில் விலங்குக

ளையும், சங்கிலிகளையும் பிணைத்து நடத்தியே அழைத்துச் சென்றனர். இதற்கிடையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பிரத்தியேக புகைவண்டியில் நியூ காஸெல்லுக்குத் திரும்ப அழைத்து செல்லப்பட்டு அங்கு ராணுவ குதிரைப்படை போலீசாரால் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்.

தென் ஆபிரிக்க அரசாங்கத்தின் இரத்தமும், இரும்பும் கொள்கை இந்தியாவை வெகுவாக உலுக்கியது. கோகலே, காந்திக்கு உதவுவதற்கென இரு உண்மையான கிறிஸ்தவ இளைஞர்கள் சி.எ.பி. அன்ட்ரூஸையும், பியர் ஸனையும் அனுப்பி வைத்தார். இந்திய வைஸ்ராய் ஹார்டிங் பிரபு தென் ஆபிரிக்காவின் அடக்குமுறை கொள்கைகளை துணிந்து வன்மையாக கண்டித்தார். தில்லி, லண்டன், ஆகியவற்றின் நெருக்குதலையடுத்து காந்திக்கும், தென் ஆபிரிக்க அரசாங்கத்திற்குமிடையே பேச்சுவார்த்தைகள் துவங்கின. முடிவில் ஒரு ஒப்பந்தம் எட்டப்பட்டது. எதற்காக சத்தியாக்கிரக போராட்டம் நடத்தப் பெற்றதோ அந்த சில முக்கியமான விஷயங்கள் இந்தியர்களுக்கு கான விட்டுக்கொடுக்கப்பட்டன. முன்னாள் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் மீது விதிக்கப்பட்ட 3 பவுண்டு வரி ரத்து செய்யப்பட்டது. இந்திய சம்பிரதாயப் நடத்தப்படும் திருமணங்களுக்கு சட்ட அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. பெருவிரல் ரேகை பதித்த வசிப்பிட சான்றிதழே தென் ஆபிரிக்காவில் நுழைவதற்குரிய போதுமான நிருபணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

1939ல் சத்தியாக்கிரக போராட்டம் முடிந்து ஒரு கால் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு தென் ஆபிரிக்காவில் காந்தியின் முக்கிய எதிரியான ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் இவ்வாறு நினைவு கூர்ந்தார். "காந்தி- அவர் அதை விரும்பினார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு குறுகிய கால ஓய்வையும் அமைதியையும் சிறையில் பெற்றார். அவருக்கு எல்லாம் திட்டமிட்டபடியே நிகழ்ந்தது. சட்டம் ஒழுங்கின் பாதுகாவலனாக எனக்கு வழக்கம் போல் சோதனையான நேரம். மக்கள் ஆதரவு பெறாத சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் அவலநிலை. இறுதியில் அது ரத்து செய்யப்பட்ட போது ஏற்பட்ட தர்மசங்கடம் காந்திக்கு இது ஒரு வெற்றிகரமான புரட்சி.

காந்தி ஒரு ஜோடி செருப்புக்களை ஜெனரல் ஸ்மட்ஸுக்காகத் தயாரித்தார். ஸ்மட்ஸ் இவ்விதம் எழுதினார். வெறுப்போ, தனிப்பட்ட கெட்ட எண்ணங்களோ கிடையாது. போர் முடிந்த பின் சுமுகமான சமாதானம் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை அங்கு நிலவியது.

தொடரும்.....

கண்கெட்ட மின்னர் சூரிய நமஸ்காரம் செய்யும் புலிகளும், புலி சார்பு அமைப்புக்களும்

இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களினால் வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபையினை தமிழ் மக்களுக்கான நிரந்தர தீர்வாக முன்வைத்து 1987 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆட்சியில் இருந்த ஜேவர்த்தனே அரசுடன் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபையை தூரநோக்குடனான அவதானிப்புக்குப் பிறகுதான் ஈ.பி.ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பானது ஏற்றுக்கொண்டது. அதற்கு உயிருட்டுவதற்காக பல உயிர் தியாகங்களை செய்தது. அவ்வேளையில் யார் இந்தப்பெருமான்? என்ற தலைப்புடனான துண்டுப்பிரசுரங்களை புலிகள் மக்கள் மத்தியில் விநியோகித்தனர். அதில் தமிழ் மக்களின் தன்னாட்சிப் போராட்டம் வெற்றிடையவிருந்த

வேளையில் தான் ராஜீவ்காந்தி ஜேவர்த்தனே என்ற இரு தனிமனிதர்களுக்கு இடையில் அவசர அவசரமாக கருத்தரித்ததின் மூலம் குறைப்பிரசவமாக வெளிவந்த சிசு தான் இந்த வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபை, போசாக்கற்ற சிசுவான இந்தச் சபைக்கு முண்டு கொடுத்து துணைபோன துரோகிதான இந்தப் பெருமான் என மிகக் கடுமையாக விமர்சித்து வந்த புலிகள் ஜனாதிபதி பிரேமதாஸாவுடன் நட்புக்கொண்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசு செயற்பட அதிகாரம் வழங்கவிடாது தடுத்து

அரசுக்கு துணைபோனார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு துரோகம் இழைத்தார்கள்.

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பானது சட்டவிரோதமானது என

இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தினால் அண்மையில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு எதிராக புலிகளும் புலிசார்பு அமைப்புக்களும் இப்போது போர்க் குணம் கொண்டு நிற்பது "கட்டியிருந்த பூனையை கை நழுவ விட்டுவிட்டு பூஸ், பூஸ் என்று தேடி அலைவது" போலானதொரு செயலாகும். அத்துடன் சுமார் 19 வருடங்கள் கழிந்த நிலையில் பெரும் உயிரிழப்புக்களும், பொருள் இழப்புக்களும் ஏற்பட்டதற்குப்

பின்னால் எல்லாவற்றையும் கெடுத்து குட்டிக்கவராக்கிய பின் தான் மாகாணசபையினதும் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பினதும் பெறுமதி புலிகளுக்கும், புலிசார் அமைப்புக்களுக்கும் தெரிய வந்திருப்பது வரவேற்புக்குரியதாகும்.

கூட்டுறவுக் கடைகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பொருட்கள் தனியார் கடைகளுக்கு சென்றடைந்த மாயம்

**பீதி தரும்
கலாச்சாரம்:-**

**புலிகள்
இயக்கத்தின்
வன்முறைகள்,
அச்சுறுத்தல்கள்
மற்றும்
நெருக்குவார்கள்.**

இலங்கையில் ஒரு பிரபல தமிழ் நபராக இருப்பதைப் போன்று பீதி தரக்கூடியது வேறு எதுவும் இல்லை. நீங்கள் ஒரு ஆசிரியரோ, ஒரு பாடசாலை அதிபரோ, ஒரு வைத்தியரோ, ஒரு ஊடகவியலாளரோ, ஒரு அரசியல்வாதியோ அல்லது ஒரு வெற்றிகரமான வர்த்தகராகவோ இருக்கலாம். எந்தவித அநாவசிய அச்சவுகளையும் காட்டாது, தங்களின் அபயவர்கள் செய்வது போலவே தங்களும் தலையைக் குனிந்து கொண்டுள்ளோம். இருப்பதற்கு சாதாரண தமிழர்கள் கற்றுக்கொண்டு உள்ளனர். அவர்கள் கற்றுக் கொண்ட விடயமானது டொரண்டோ, இலண்டன், மற்றும் பாரிஸ் போன்ற இடங்களுக்கும் அவர்களுடனாகவே பயணித்து இருக்கிறது.

ஏனெனில் இவ் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள சமூக அமைப்புக்கள் மற்றும் 1980 களில் இருந்து நடத்தப்படும் அகதிகளுக்கான நிவாரண அமைப்புக்கள், பத்திரிகைகள், கடைகள் மற்றும் கோயில்கள் என எல்லாவற்றையும் புலிகள் இயக்கமும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களும் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்து அவற்றை கையாளுகின்றனர். ஒரு சில கொலைகள், சில அச்சுறுத்தல்கள், சில சேறடிப்பு பிரச்சாரங்கள் என்பவற்றின் மூலம் அதே பாடம்தான் மீண்டும் உறுதியாகப்படுகின்றது.

**இலங்கை
தொடர்பான ஒரு
நிபுணர்**

புலிகள் இயக்கத்தின் வன்முறை வரலாறானது இலங்கையிலும் மற்றுமேற்கு உலக நாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் சமூகத்தினிடையே ஒருவித பீதி தரும் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியுள்ளது. மாறுபட்ட நடவடிக்கைகள், மாறுபாடு கருத்து வெளியீடுகள் மற்றும் இயல்பான சமூக நடவடிக்கைகள் கூட புலிகளுக்கு எதிரான விமர்சனங்களாகவே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

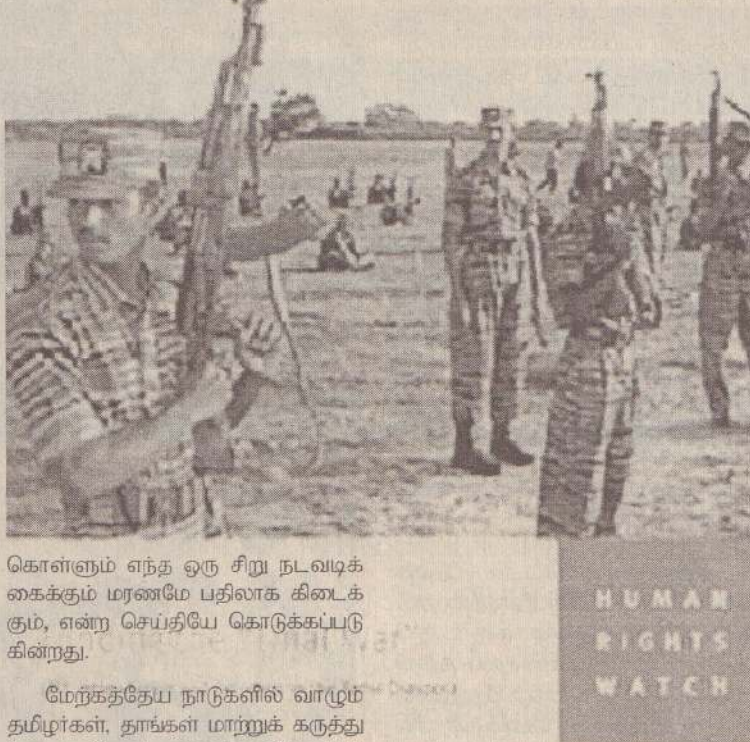
தமிழ் சமூகத்தில் பெரும்பாலானோர் இலங்கையின் வட கிழக்கில் நிகழும் சம்பவங்களை உன்னிப்பாக கவனித்து வருகிறார்கள். இதன் பிரகாரம் யுத்த காலங்களில் மட்டுமல்ல யுத்த நிறுத்தம் அமுலுக்கு வந்த கட்டத்திற்கு வருட காலப் பகுதிகளில் புலிகள் தமக்கு எதிரானவர்கள் எனக் கருதுபவர்களை திட்டமிட்டு அழித்து வருகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்கனவே மேலே குறிப்பிட்டபடி, யுத்த நிறுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து, அரசியல் காரணங்களுக்காகவே 200 பேர் மட்டிலான தமிழர்கள், பிரதானமாக புலிகள் இயக்கத்தின் கால்களினால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொல்லப்பட்டவர்களில் ஆசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், எதிரான அரசியல் கட்சிகளோடு தொடர்புடையவர்கள், மற்றும் புலிகள் இயக்கத்தினை விமர்சிப்பவர்களாக கருதப்பட்டோர் எனப் பலரும் உள்ள பங்குவர். அவர்களில் சிலர், அரசாங்கத்தினால் நிதி வழங்கப்படுகின்ற சமய, சமூக மற்றும் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் பணியாற்றினார்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காகவே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

இலங்கையில் தமது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் எஞ்சியுள்ள, மேற்கத்திய நாடுகளில் வாழும் அனேகமான தமிழர்களுக்கு, புலிகள் இயக்கத்திற்கு விசுவாசம் இல்லாத வகையில் மேற்

“இறுதி யுத்தத்திற்கு நிதியுதவி செய்தல்”

**புலம் பெயர்ந்த
தமிழர்களிடம் புலிகள்
இயக்கத்தின்
அச்சுறுத்தல்களும்
பலாக்கார பணப்பறப்பும்.**

கொள்ளும் எந்த ஒரு சிறு நடவடிக்கைக்கும் மரணமே பதிலாக கிடைக்கும், என்ற செய்தியே கொடுக்கப்படுகின்றது.

மேற்கத்திய நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள், தங்கள் மாற்றுக் கருத்துக்களை கொண்டிருப்பதற்காகவே மரண அச்சுறுத்தல்கள், உடல் ரீதியாக தாக்கப்படுதல், சொத்துக்களுக்கு சேதம் விளைவித்தல், சேறடிப்பு பிரச்சாரங்கள், இடங்காட்டப்பட்ட கிரிமினல் குற்றச் சாட்டுக்கள் மற்றும் கொலை செய்யப்படுதல் என்பவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். ஒப்பீட்டளவில் உண்மையான வன்முறைச் சம்பவங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் சமூகத்தின் பரவலாக எதிரொலிப்பதானது மற்றவர்கள் புலிகளுக்கு எதிரான கருத்துக்களை வெளியிட மிகுந்த தயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

2005ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த தமிழராகிய வைத்தியநாதன் லோகநாதன் என்பவர், யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமானதும் ஒரு பெரிய பாடசாலையுமான யாழ் மத்திய கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரை நினைவு கூருவதற்கான நிகழ்ச்சி ஒன்றை டசில்டே.பி(Dusseldorf) நகரில் ஜேர்மனியில் வாழும் ஏனைய பல தமிழர்களுடன் சேர்ந்து ஒழுங்கு செய்திருந்தமைக்காக மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்.

புலிகள் இயக்கத்தினால் சிறார்களை படைகளில் சேர்க்கும் நடவடிக்கைக்கு எதிராக கருத்துக்களை வெளியிட்ட அதிபர் கணபதி இராசதுரை, 2005ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 12ம் திகதி அவரது பாடசாலைக்கு அருகாமையில் வைத்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஜேர்மனியில் அவ் நினைவுசூரல் நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்தவர்கள் அனைவரும் அப் பாடசாலையின் முன்னாள் மாணவர்களாவர். லோகநாதனும் 1979-1982ம் ஆண்டு வரையில் அங்கு கல்வி கற்பித்துள்ளார்.

இந்நினைவுசூரல் நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்கு முன்னரே, லோகநாதனுடன் சேர்ந்து செயற்பட்ட ஏனைய பல அமைப்பாளர்களுக்கும் தினமும் 5 அல்லது 6 அச்சுறுத்தல் தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தன. நிகழ்ச்சி நடக்கின்ற இடத்தில் ஏதாவது பிரச்சினைகள் ஏற்படலாம் என அச்சுறுத்தல் அமைப்பாளர்கள், உள்ளூர் போலீசாரை அணுகினர். பொலிசார், சீருடை அணியாத சில அதிகாரிகளை அங்கு நிலமையை கண்காணிப்பதற்காக அனுப்பி வைத்தனர்.

நிகழ்ச்சிக்கு தலைமை தாங்கிய லோகநாதன் இராஜதுரையை கௌரவித்து அஞ்சலி செலுத்தினார். இவ் கொலைக்கு பொறுப்பாளர்களாக

அவர் கண்டித்தாராயினும், இக் கொலைக்கு குறிப்பானதொரு குழுவை அவர் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. ஆனால் அந் நிகழ்வில் பங்குபற்றிய வேறு ஒரு பேச்சாளர் புலிகள் இயக்கமே இக் கொலைக்கு பொறுப்பானவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்.

நிகழ்வு எவ்வித பிரச்சினைகளும் இன்றி சமூகமாக நிகழ்ந்து முடிந்தாலும், அதன் பின்னரும் லோகநாதனின் சக அமைப்பாளர்களுக்கு தொடர்ச்சியாக அச்சுறுத்தல் தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தவண்ணம் இருந்தன. நிகழ்வு நடந்து முடிந்து ஒரு வார காலத்தின் பின்னர் நவம்பர் 12ம் திகதி எசன் (Essen) என்னும் பகுதியில் உள்ள கடையொன்றில் வேலைக்குச் சென்றிருந்த தனது மனைவியை அழைத்து வருவதற்காக சென்ற வேளையில் லோகநாதன் தாக்கப்பட்டார். அவரை பின்புறமாக இருந்துத் தாக்கிய இரு நபர்கள், அவரைக் கீழே தள்ளி விழுத்தி அவரின் தலையில் கண்ணாடிப் போத்தல்களால் பலமுறை தாக்கியுள்ளனர். முன்னாவது நபர் இரும்பு பொல்லு ஒன்றினால் அவரின் கால்களின் மீது அடித்துள்ளார். தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் அவரிடம் இருந்த பணத்தையோ வேறு எந்த பெறுமதியான பொருட்களையோ எடுத்துச் செல்ல முற்படவில்லை. அருகே இருந்த உணவுச்சாலை ஒன்றின் நபர்கள் சத்தமிட்டதாலும் பொலீசாரை அழைத்ததினாலும் தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் ஓடி விட்டார்கள்.

லோகநாதனுக்கு அவரது வலது காலில் இரண்டு இடங்களில் முறிவு கண்டிருந்ததோடு, அவர் பல பற்களையும் இழந்திருந்தார். அவரது தலையில் 13 தையல்கள் போட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அவர் மூன்று நாட்கள் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததோடு அவருக்கு உடல் ரீதியான மிகத் தீவிரமான மருத்துவ சிகிச்சை வழங்கப்பட வேண்டியிருந்தது. தாக்குதலின் பின் இரண்டு மாதகாலம் கழிந்தும் அவர் இன்னும் தொழிலுக்கு திரும்ப முடியாத நிலைமை உள்ளது. “தாக்குதல் நடந்த அன்றைய தினம், அதனை கண்ட அக்கம் பக்கத்தில் இருந்த மக்கள் உதவிக்கு குரல் கொடுக்காது விட்டிருந்ததால், அன்றையதினம் நான் இறந்தேன் போயிருக்கலாம்” என்று அவர் மனித உரிமை கண்காணிப்பு அமைப்பிடம் தெரிவித்தார்.

சாட்சியங்கள் விபரித்தபடி இத் தாக்குதலை வழங்கியவர்களின் இருவர் வெளியே நின்றனர். அவர்கள்

என்றும் மற்றுமொருவர் கரு நிறமான ஆணுமாவார். இத் தாக்குதல் நடந்த சில நாட்களின் பின்னர் புலிகள் இயக்கத்திற்கு சாப்பான “அந்நிபன் படை” என தம்மை இனங்காட்டிய குழுவொன்று இத் தாக்குதலுக்கு தாமே பொறுப்பு என்று தொலைபேசி மூலம் தமக்கு அறிவித்திருந்ததாக, புலிகள் இயக்கத்தோடு தொடர்புள்ள தமிழ் இணையத்தளமான, Webeelam.com ஆனது தெரிவித்தது. அந்த இணையத்தளத்தின் கூற்றுப்படி, தொலைபேசியில் அழைத்தவர்கள், “நாங்கள் ஏற்கனவே லோகநாதனுக்கு ஒரு பாடம் புகட்டிவிட்டோம், அடுத்த நபராக நாம் இலக்கு வைத்திருப்பது பெண்ணொருவரையே.” என்றும் கூறியுள்ளனர்.

தாக்குதல் நடந்து இரு மாதங்களை பின்னர் எம்மோடு பேசுகின்ற பொழுது, லோகநாதன் பின்வருமாறு கூறினார்.

கடந்த ஒன்றரை தசாப்தங்களுக்கு மேலாகவே இது போன்ற பல தாக்குதல் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. குறிப்பாக புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிராக விமர்சனங்களை முன் வைப்பவர்கள், அல்லது புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைக்க முயல்பவர்களுக்கு எதிராகவே பிரதானமாக இவை நிகழ்கின்றன..... ஆகவே முக்கியமாக சமூகத்தை மௌனமாக்கி வைத்திருப்பதற்காக இது போன்ற தாக்குதல்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன.

எனது தலைக்கு மேல் மரண அச்சுறுத்தல் என்பது எப்போதும் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதால், அச்சம் என்பது எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இது வெறுமனே ஒரு நினைவு கூரல் கூட்டம்தான். எனது கருத்து வெளியப்பட்டு சுதந்திரத்தை, நான் என்னை வெளியிடுவதுகின்ற உரிமையை நான் விட்டுக்கொடுக்க முடியாது. உதாரணமாக, தற்போது நான் வாஸொலியின் மூலம் எனது கருத்தை வெளியிடலாம்., அல்லது நான் ஒரு கலாச்சார நிகழ்வில் பேசலாம். அது அவர்களுக்கு (புலிகள் இயக்கத்திற்கு) எதிரான விடயமாக கருதப்படலாம்..... ஆகவே இங்கு இன்னும் ஒரு தாக்குதலுக்கான அச்சம் கூடவே வியாபித்து இருக்கிறது.

புலிகளை விமர்சிக்கின்ற வகையிலான தகவல்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவது அல்லது ஒலிபரப்புவது போன்றவை, பாரிய பின் விளைவுகளை கொண்டுவரும் என புலம் பெயர் பத்திரிகையாளர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர். இலங்கையில் நடக்கின்ற சம்பவங்களுடன் தொடர்புபட்ட செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் மேற்கு நாடுகளில் வாழும் சமூகத்தினருக்கு என்று வழங்கி வந்த சுதந்திரமான வாராந்த தமிழ் பத்திரிகை மஞ்சரி, பிரபல தமிழ் பத்திரிகையாளரான டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ் 1990 களின் நடுப் பகுதியில் டொரண்டோவில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

இலங்கையல் புலிகளுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இலங்கை

இராணுவத்தினர் முன்னேற்றம் கண்ட பொழுது ஏனைய தமிழ் பத்திரிகைகள் இராணுவ நடவடிக்கைகள் பற்றி புலிகளுக்கு சாதகமான செய்திகளை வெளியிட்ட வேளையில் மஞ்சரி பத்திரிகையானது புலிகள் இயக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளைப் பற்றி செய்திகளை வெளியிட்டது. இவ்வாறான செய்திகளை அவர் வெளியிட்டதன் பலனாக, நாளாந்தம் மிகத் திட்டமிட்ட வகையில் ஜெயராஜ் அச்சுறுத்தலான தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தன. 1995 நவம்பர் மாதத்தில் ஒரு நாளி் மட்டும் அவருக்கு எதிராக வசைப்படும், 37தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்தன.

அவர் தொடர்ச்சியாக புலிகளுக்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவுகள் தொடர்பாக விமர்சன ரீதியாக செய்திகளை வெளியிட்ட பொழுது, ஜெயராஜின் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்களை வழங்கியவர்கள் மற்றும் அவரின் பத்திரிகைகளை விநியோகித்த கடைகளையும் புலிசார்பு செயல்பாட்டாளர்கள் குறிவைக்கத் தொடங்கினர். ஒரு கட்டத்தில் புலிகள் இயக்கத்திற்கு சாப்பான இந்த நபர்கள், ஜெயராஜின் பத்திரிகைகளை விநியோகித்த 10, 15 கடைகளுக்கு சென்று அவரின் பத்திரிகைப் பிரதிகளை பறிமுதல் செய்து அவற்றை குப்பைத் தொட்டிக்குள் வீசினர். விளம்பரங்களினால் பெற்று வருமானத்தைப் பத்திரிகைக்கான விநியோகத்தையும் இழக்க நேர்ந்ததால், 1995 துடன் தனது பத்திரிகை வெளியிடுவதை நிறுத்தும் நிலைக்கு ஜெயராஜ் தள்ளப்பட்டார்.

1993ம் ஆண்டு பெரவளி மாதத்தில் தனது மனைவியோடு ஓர் திரைப்படம் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்த ஜெயராஜ் வாகனத் தரிப்பிடத்தில் வைத்து நான்கு நபர்களால் தாக்கப்பட்ட சம்பவமானது தமிழ் சமூகத்தினரிடையே பரவலாக அறியப்பட்ட சம்பவமாக இருந்தது. தாக்குதலை மேற்கொண்டவர்கள் பேஸ் போல் மட்டைகளால் ஜெயராஜைத் தாக்கி அவரின் இரு கால்களையும் முறித்தார்கள். இச் சம்பவம் தொடர்பாக பொலிசாரிடம் அவர் முறையாடு செய்திருந்தாலும், அவரை தாக்கியவர்களின் அடையாளங்கள் பற்றிய தகவல்கள் ஜெயராஜிடம் இருந்தாலும், இக் குற்றச்செயல் தொடர்பாக இதுவரைக்கும் எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

இத் தாக்குதல் நடந்து 13 வருடங்கள் சென்றுவிட்ட நிலையிலும் கூட, மேற்கு நாடுகளில் இருந்து கொண்டு தமிழ் ஊடகத் துறையில் ஈடுபடுவது தொடர்பாக ஒருவித பயப்பிராந்தியே மேற்கு நாட்டில் இருக்கும் ஊடகவியலாளர்கள் ஊக்குவிக்கப்படும் பொழுது “ஜெயராஜின் கதிக்கு நானும் ஆளாகுவதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா” என அவர்கள் பதில் அளிக்கின்றனர். புலிகள் இயக்கத்திற்கு சவால் விடக்கூடிய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு தயங்குவதற்கான ஒரு காரணமாக மாற்றுக் கருத்துக் கொண்ட தமிழ் சமூகத்தை சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் ஜெயராஜிற்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையே குறிப்பிட்டு காட்டுகின்றனர்.

தொடரும்.....

இராணுவ முகாம்களை நோக்கி ஓட வைத்திருக்கிறார்கள்

யாழ் குடாநாட்டு மக்களை சிறிதும் கவனத்தில் கொள்ளாது கறுப்புச் சந்தையை வளர்த்தும் கொள்ளை இலாபம் ஈட்டியும் பழுதடைந்த உணவுப் பொருட்களை மக்களுக்கு விநியோகித்தும் மக்கள் வயிற்றில் அடித்த கைங்கரியத்தை அவதானித்த இராணுவத்தினர் குடாநாட்டு மக்களின் துயர் துடைக்க அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களை தாமே நேரடியாக விநியோகிக்கின்றார்கள். அதுவும் கட்டுப்பாட்டு விலையில் விநியோகிப்பது அனைவரையும் சிந்திக்க வைத்துள்ளது.

இராணுவத்திற்கு கல்லால் எறிந்தும், புலிகளின் ஏவலில் குடாநாட்டை விட்டு வெளியேறு என்று கோஷம் எழுப்பியும் திரிந்த நிலை மாறி இன்று பல்வேறு இடங்களிலும் இராணுவ முகாம்களுக்கு முன்னால் மக்கள்

நீண்ட வரிசையில் நின்று உணவுப் பொருட்களை பெற்றுச்செல்கின்றனர்.

இந்த நிலை யாரால் வந்தது? வர்த்தகர்கள் கொள்ளை இலாபம் அடிக்காமல் நதானமாக நடந்திருந்தால் அரசு அதிகாரிகள் தமது பணியை சரிவரச் செய்திருந்தால் இன்று மக்களுக்கு இந்த அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா?

விடுதலைக்காக எந்திய ஆயுதத்தால் ஏனைய இயக்க இளைஞர்களை அழிக்க முனைந்து அரசின், அரச படைகளின் பாதுகாப்பை தேடிச் செல்ல வைத்தவர்கள் இன்று பொது மக்களின் வயிற்றில் அடித்து மக்களையும் இராணுவ முகாம்களை நோக்கி ஓடவைத்திருக்கிறார்கள்.

பெரியண்ணா

ஈ.மி.ஆர்.எல்.எம் - பத்மநாபா கட்சியினர் தோழர் இரா. துரைந்ணம் தலைமையில் கிழக்கில் அகதி முகாம்களுக்கு சென்று இடம் பெயர்ந்த மக்களைப் பார்வையிட்டனர்

20-10-2006 அன்று காலை ஈ.பி. ஆர்.எல்.எம் பத்மநாபா கட்சியினர் இரா. துரைந்ணம் தலைமையில் சிரேஸ்ட் உறுப்பினர்கள் பெர்ணான்டோ, பத்மநாதன், சுரேந்திரன், லோகேந்திரலிங்கம், மோகன் ஆகியோருடன் சென்று அகதிகளான மக்களின் குறைகளை கேட்டறிந்து கொண்டனர்.

கடந்த மாதம் மாவிலாறு, மூதூர், சம்பூர் பிரதேசங்களில் புலிகளுக்கும் அரசு படைகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலை அடுத்து சம்பூர், சேனையூர், கட்டைப்பறிச்சான், கணேசபுரம், அம்மன் நகர், கூற்றைச்சேனை, கூனித்தீவு, இலக்கந்தை, பாட்டாளிபுரம் வீரமாநகர், பள்ளிக்குடியிருப்பு, தங்கபுரம், மூர்நிவாசபுரம், இத்திருளம், சின்னக்குளம், உப்புநல்ல, சின்னவெளி, நல்லூர் போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்த 130 குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாக வந்து தற்காலிக முகாம்களில் மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் மஞ்சந்தொடுவாய் (நாவற்குடா) கிராமத்தின் நல்புரி நிலையத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர். அரசாங்கத்தினதும், அரசாங்கப் பற்றாக்குறையுடைய உதவியுடன் மனிதவலு அபிவிருத்தி நிலையக் கட்டிடத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுடன் கலந்துரையாடும் போது இவர்களின் குறைகளான.

1.சேதமாக்கப்பட்ட அசையும் அசையாச் சொத்துக்களின் நஷ்ட ஈடு பெறும்

பொருட்டு பொலிசில் முறைப்பாடு செய்வதற்கான ஒழுங்கு செய்தல்.

2. மலசல கூடம் 3 தினங்களுக்கு கொருதவை சுத்தம் செய்யவேண்டும் தற்சமயம் 5 தினங்களுக்கொருதவை மட்டு மாநகரசபையால் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது.

3. கபொத உயர்தரப் பரீட்சை 2006 ஆம் ஆண்டு சேனையூர் மத்திய கல்வாரி மூதூர் பாடசாலையில் நடைபெற வேண்டிய பரீட்சை மோதல் காரணமாக செண்பகா மகாவித்தியாலயம் - ஈச்சிலம்பற்று- திருமலை மாவட்டம் பாடசாலையில் நடைபெற்றது. ஆனால் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் இதுவரை கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. மாணவா பார்வைக்கும் கிடைக்கவில்லை.

4. இடம்பெயர்ந்த ஆசிரியர்களின் மாதச் சம்பளம் கற்பிக்கும் பாடசாலை யில் எடுக்க வசதியளிக்கப்படவேண்டும்.

5. எமது சொந்த கிராமத்திற்குச் சென்று எமது பாதிக்கப்பட்ட கிராமத்தைப் பார்வையிடுவது தொடர்பாக அரசினதும் நிறுவனங்களினதும் உதவியைப் பெற்றுத்தர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

6. இடம் பெயர்ந்தவர்களின் அசையும் அசையாச் சொத்துக்கள் திருட்டு

போவது தொடர்பாக குறிப்பாக கால்நடைகள் வாகனங்கள் வீட்டு உடைமைகள் களவாடப்படுவதை தடுத்து நிறுத்தவும் வயல்களில் விதைக்கப்பட்டு பராமரிப்பின்றிக்கிடப்பது தொடர்பாகவும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

7. நல்புரி நிலையத்திலிருந்து மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு போக்குவரத்து செய்வதற்கான வாகன வசதி தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுத்தல்.

8. பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பாடசாலைக்கட்டணம் தொடர்பாக உரிய வசதிசெய்தல்.

எமது சொந்த கிராமத்திற்கு நிரந்தரமாகப் போவதற்கு அச்சமற்ற குழுவை உருவாக்குதல் போன்ற விடயங்களை முன்வைத்தனர்.

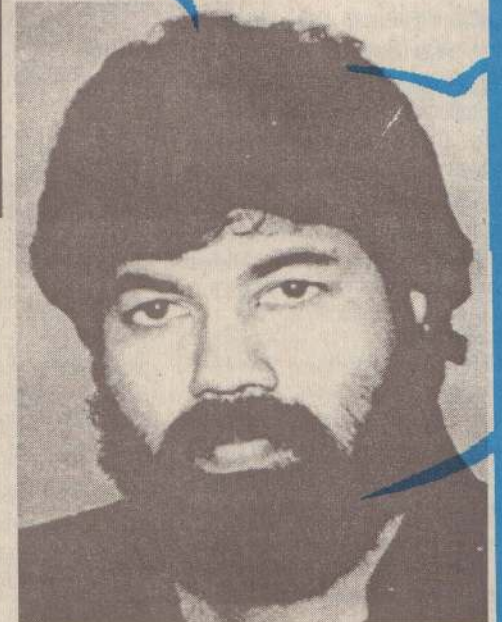
இவைகளைக் கேட்டறிந்த பிரதேச செயலர் அரசு அதிபர் இராணுவ அதிகாரி, பரீட்சைத்திணைக்கள உதவி ஆணையாளர், மகாணசபை கல்வி அதிகாரிகள், செயலாளர் பிறற்றுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தேவையான நடவடிக்கையை எடுக்குமாறு கோரியுள்ளோம். இம்மக்களைப் பொறுத்த மட்டில் பிரதேசசெயலாளர்கள் அரசு அதிபர்கள் நிறுவனங்கள் கிராம சேவையாளர்களின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கதெனக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“மனிதநேயம்” என்ற மகுடத்தில் கட்டுரைப் போட்டி

அமரர் தோழர் க. பத்மநாபா அவர்களின் பிறந்த நாள் (19 நவம்பர் 1951) நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு கட்டுரை போட்டி ஒன்றை நடாத்தவுள்ளோம். இலங்கையிலும், புலம்பெயர்ந்தும் வாழும் இலங்கை பிரஜைகள் அனைவரும் இந்த போட்டியில் பங்குபெறலாம். கட்டுரைகள் தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும்.

மாபெரும் ஜனநாயக பாரம்பரியம் கொண்ட இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தியும், தோழர் பத்மநாபாவும் நவம்பர் 19 ஐ பிறந்த நாளாகக் கொண்டவர்கள் இருவருமே மனிதநேயம் மிக்கவர்களாக வாழ்ந்து ஒரே விதமாக மடிந்தவர்கள்.

கட்டுரைகள் 1200 சொற்களை கொண்டதாகவும் ௪4 தாளில் ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் தட்டச்சு செய்து அல்லது எழுதி அனுப்பப்பட வேண்டும்.

தேர்வு செய்யப்படும் சிறந்த முதல் 3 கட்டுரைகளுக்கு 1ம் பரிசாக 15,000 ரூபாவும் 2 ஆம் பரிசாக 10,000 ரூபாவும் 3ம் பரிசாக 7,500 ரூபா வும் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு சிறந்த கட்டுரைகளாக தேர்வு செய்யப்படும் மேலும் 5 கட்டுரைகளுக்கு தரத்திற்கேற்ப ஆறுதல் பரிசீலனை வழங்கப்படும்.

தேர்வு செய்யப்படும் முதல் முன்று கட்டுரைகளும் கண்ணோட்டம் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படுவதுடன் சிறந்த கட்டுரைகளாக தேர்வு செய்யப்படும் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நூலுருவில் வெளியிடப்படும்.

கட்டுரை தேர்வுக்குழு

ஈழமக்கள் ஈழச்சொல் விருதை முன்னிட்டு - பத்மநாபா

போட்டிக்கான கட்டுரைகள் “மனித நேயம்” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டு எதிர்வரும் டிசம்பர் 31ம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

159, கடல்முக வீதி, திருகோணமலை.

310, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

29ஏ, வாவிக்கரை வீதி, மட்டக்களப்பு.

91, பெரிய கமம், எழுத்தூர், மன்னார்.

43/11A, Silva Cross Rd, Kalubowila, Dehiwela.

ஆகிய முகவரிகளுக்கு தபால் மூலமாக அனுப்பிவைக்கலாம். தபால் மூலமாக அனுப்புவதில் ஏற்படக் கூடிய அசெளகரியங்களை தவிர்க்க விரும்புவவர்கள் 0112 552840 என்ற இலக்கத்திற்கு தொலைநகல் மூலம் அனுப்பிவைக்கலாம்.

புனைபெயர் குறிப்பிடப்பட்டால் பிரசுரத்தின் போது புனைபெயர் மட்டும் வெளியிடப்படும். ஆனால் தொடர்புகளுக்கு சொந்தப்பெயரும் முகவரியும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.